

No. 2

VOLUME 41

VASARIS - FEBRUARY, 1955

EDITOR — DR. JUOZAS LEIMONAS,

52 Thomas Park, South Boston 27, Mass.

Asst. Editor — PHYLLIS GRENDAI,

395 W. Broadway, South Boston 27, Mass.

* * *

**KNIGHTS OF LITHUANIA SUPREME COUNCIL
OFFICERS 1954—1955****REV. ALBERT J. CONTONS,** Spiritual Director
50 W. 6th St., South Boston 27, Mass.**ALEXANDER WESEY-VASILIAUSKAS,** President
72 Steamboat Road, Great Neck, New York**EDWARD A. DANIELS,** Vice President
4 Marion Avenue, Worcester, Mass.**JOSEPH A. SAKEVICH,** Vice President
94 Grace St., Irvington 11, New Jersey**DIANE O. SHATAS,** Recording Secretary
784 East Broadway, South Boston 27, Mass.**MRS. TILLIE A. GERULIS,** Financial Secretary
38 Providence St., Worcester 4, Mass.**WILLIAM KOLICIUS, Jr.,** Treasurer
3522 Marge Drive, Pittsburgh 34, Pa.**FRANK J. VASKAS,** Trustee
206 Van Buren St., Newark 5, New Jersey**JOHN S. DANIELS,** Trustee
149 W. Eighth St., S. Boston 27, Mass.**KONSTANT J. SAVICKAS, Esq.,** Legal Adviser
4107 S. Archer Ave., Chicago, Illinois**RITUAL COMMITTEE****LONGINAS L. SVELNIS,** Chairman
163 "I" St., South Boston 27, Mass.**ADELE CERESKA,** Secretary
58 E. Mountain St., Worcester, Mass.**V. ED. PAVIS,**
1409 S. 51st Court, Cicero 50, Illinois**LITHUANIAN AFFAIRS COMMITTEE****JOHN CHERVOKAS,** Chairman
31 Earle St., Norwood, Mass.Chicago District — **JOSEPHINE KUIZIN,**
2781 W. 10th Place, Gary, IndianaPittsburgh District — **HELEN GIRDIS**
2407 Sarah St., Pittsburgh 3, Pa.New York - New Jersey District **ANNE KLEM**
183 Dukes St., Kearny, New JerseyNew England District — **MRS. THEODORE F. PINKUS**
76 Providence St., Worcester 4, Mass.**HONORARY MEMBERSHIP COMMITTEE****LEONARD ŠIMUTIS,** Chairman; **JACK L. JATIS,** Secretary;
ANTHONY J. MAZEIKA. **FRANK RAZVADAUSKAS,**
IGNAS SAKALAS.**CONTENTS — TURINYS**

TALK OF COEXISTENCE — Hon. Petras P. Daužvardis	3
TAUTOS LAISVĖ — Alfa Sušinskas	4
QUO VADIS, LIETUVA? — Rev. Albert J. Contons	5
THEY CAN'T DESTROY RELIGION — Richard M. Mills....	6
VĖLIAVA, KURIĄ IŠGELBĖJO MOTERIS — Stasys Yla	7
LITHUANIA — Donald Petraitis	8
VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIŲ — Ignas Sakalas	10
NEPRIKLAUSOMYBĖS KOVŲ PRISIMINIMAI — Ats. generolas V. Grigaliūnas-Glovackis	11
LIETUVOS VYČIŲ ISTORIJA — Ignas Sakalas	13
MAN OF ACTION — Juozas Brocktonietis	15
RECENT EVENTS IN LITHUANIA	17
MINTYS IR ĮVYKIAI — Kun. M. Vembrė	18
NAUJUS METUS PASITINKANT — J. Sadauskas	20
VYČIAI VEIKIA — COUNCIL ACTIVITIES	22

Šio "Vyties" Nr. 7, 10, 17 psl. iliustracijos panaudotos iš "Eglutės", o 9, 11 psl. iš "Laiškai Lietuviams".

Viršelis dailininko P. Osmolskio.

PUBLIC RELATIONS**L. VALIUKAS,** Los Angeles, California
JUOZAS SADAUSKAS, Cleveland, Ohio
LAURA YUCIUS, Chicago, Illinois**ADVISORY STAFF****REV. JOHN D. ZUROMSKIS,** Chairman

* * *

All correspondence should reach the editor by the 10th of the month preceding the next issue. Correspondents may use pen names, but all correspondence must bear the signature and address of the writer. The editor assumes no obligation to return any material not solicited.

VYTIS — THE KNIGHT Published monthly by the Knights of Lithuania.
Entered as 2nd class matter February 25, 1954, Putnam, Conn.,
under the Act of March 3, 1879.POSTMASTER: if undeliverable, send form 3579 to VYTIS,
Putnam, Conn.

N. P. Seserų Spaustuvė, Putnam, Conn.

Getting Russia out of Lithuania is basic to...

by Hon. Petras P. Daužvardis

Talk of Coexistence

The year 1955 will witness the rampaging and ranting of the red pegasus for "peaceful coexistence" between communist and non-communist states. Lithuania and her neighbors, together with friends of freedom, will be pointing to the Red aggression and deprivation of their self-government and sovereign rights.

The present plight of Lithuania will not speak favorably for the Soviet-proposed and advocated "peaceful coexistence". On the contrary, it will speak of the Soviet aggression and enslavement of non-communist nations, of which Lithuania is one of the victims.

Lithuania wanted to coexist with the Soviet Union, and, to that end, had concluded the Treaties of Peace and Non-Aggression. By the Treaty of Peace, Russia renounced all sovereign rights to Lithuanian territory, and recognized Lithuania as a self-governing and independent state with all juridical consequences that follow such recognition. By the Treaty of Non-Aggression, two sovereign and independent states, Lithuania and Soviet Russia, agreed and mutually undertook to *respect in all circumstances the sovereignty and territorial integrity and inviolability of each other, and to refrain from any aggressive action whatsoever against one another*. Lithuania did respect Soviet sovereignty and territorial integrity, and refrained from aggressive action against Russia. Russia, contrarily, violated her solemn agreement and undertakings, seized and enslaved Lithuania — deprived her of free and peaceful coexistence. This illustrates the true meaning of the Soviet "coexistence".

Until Soviet Russia restores Lithuania's independence and reestablishes her peaceful coexistence with it, her proposals for "peaceful coexistence" will remain synonymous with aggression and subjugation of free nations.

The commemoration of the 37th anniversary of Independence of the Republic of Lithuania, February 16th, and the 15th anniversary of the seizure of

Lithuania are appropriate occasions to stress the point of the Soviet occupation and destruction of Lithuania and of the persecution and annihilation of its people — to point out the inconsistency of these crimes with the proposed "peaceful coexistence".

Peaceful coexistence will be feasible only at such time when Russia will withdraw her occupational troops, police and agents from Lithuania and other Soviet occupied and dominated states, and thus demonstrate her policy of peaceful coexistence by deeds, not by empty words. Until the Soviets do this, their prattling about "peaceful coexistence" will mean aggression and threat to the peace of the world. This contention is very well brought out by the 3rd Interim Report of the House of Representatives Select Committee on Communist Aggression. This Committee, after summarizing the facts of the Soviet aggression, recommends:

1. That the Secretary of State take such steps as are necessary to cause this threat to world peace to be brought to the urgent attention of the current session of the General Assembly of the United Nations.

2. That the United States delegation to the United Nations take the initiative in removing this threat to world peace by sponsoring a resolution in the General Assembly calling for the full and rapid withdrawal of all the military, political and administrative personnel of the Union of Soviet Socialist Republics from the territories of Estonia, Latvia, and Lithuania.

Lithuanians, as far as can be ascertained, will join in these recommendations and urge and beg others to join them in the *demand that Russia get out of Lithuania*, return to Lithuania the Lithuanians who have been banished to Siberia and elsewhere in Russia, and thereby enable Lithuanians to restore their self-government, re-establish normal relations with other free countries, and enjoy the reality of peaceful coexistence.

TAUTOS LAISVĖ

Alfa Sušinskas

TAUTOS LAISVĖ YRA JOS GYVYBĖ

Nuo neatmenų laikų didvyriais yra laikomi tie žmonės, kurie dėl tautos laisvės kovoja ir net miršta... Jų garbei ir atminimui yra statomi paminklai, ir jų vardas įvairiais būdais įamžinamas tautos gyvenime...

Tautos laisvei išlaikyti ar jai atgauti nepakanka vien didvyrių: dar reikia, kad visa tauta rūpintųsi savo laisve ir dėl jos visais galimais būdais dirbtų bei kovotų. Kiekviename tautos naryje tautinės laisvės meilė turi degti neužgestama ugnimi; laisvės meilė kiekviename tautietyje turi pasireikšti darbais, tautos laisvę palaikančiais, ją ginančiais, jos siekiančiais.

Kiekvienai tautai normaliai gyventi reikia laisvės. Visokios laisvės: valstybinės, politinės, kultūrinės, ekonominės laisvės... Tai reiškia, kad kiekvienai tautai normaliai gyventi yra reikalinga laisva valstybė, sava politika, savo nevaržoma kalba, savas nevaržomas kultūrinis ir ekonominis gyvenimas. Kiekviena tauta yra gyvas organizmas, ir jo gyvybės kraujas yra visokeriopa tautinė laisvė.

Kai priešas pavergia tautą, jis siekia visais būdais suvaržyti jos laisvę, tuo ją silpnindamas ir naikindamas. Priešas pavergėjas varžo ir naikina tautinę kalbą, jos vieton savąją visur brukdamas; jis varžo ir naikina tautines mokyklas; jis stabdo kultūrinį gyvenimą; jis ekonomiškai silpnina pavergtąją tautą, jos gaminius išsiveždamas į savo kraštą ir jai nieko arba tik menkniekius atveždamas; jis panaikina bet kurį savarankišką politinį pavergtosios tautos gyvenimą. Čia dar reikia pridėti, kad pavergėjas visuomet varžo ir net naikina ir religinį gyvenimą: religinė tautos laisvė visada pasibaigia kartu su valstybine ir tautine laisve; kur pavergiamą tautą, ten pavergiamą ir jos žmonių religiją.

Visai natūralu, kad pavergta tauta su savo vaikais stoja žūtbūtinai kovon prieš savo pavergėją. Pavergta tauta labai gerai žino, kad kovoti už savo laisvę reiškia kovoti už savo gyvybę ir už savo gyvenimą.

KOL BUS GYVAS NORS VIENAS LIETUVIS...

Vasario Šešioliktoji lietuvių tautai dabar yra laisvės ir nepriklausomo tautinio bei valstybinio gyvenimo simbolis. Apie Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimą 1918 metais vasario 16 dieną Vilniuje yra labai daug rašyta, ir visiems lietuviams šis neužmirštamasis faktas yra gerai žinomas. Bet dabar, kai Lietuva yra pavergta, visais būdais naikinama ir žudoma, Vasario Šešioliktosios dvasia turi būti ypatingai gyva ir kovinga kiekviename tikrame lietuviyje. Lietuvos laisvės atgavimo dvasia turi būti apėmusi kiekvieną lietuvių ne tik per Lietuvos Nepriklausomybės Paskelbimo minėjimus, bet visada. Visais galimais būdais ir visomis priemonėmis tikras lietuvis aiškiai ir ryžtingai visur ir visada iškelia ir pabrėžia Lietuvos pavergimą ir dirba jos laisvei atgauti: lietuviai mokiniai apie tai kalba mokyklose savo draugams ir mokytojams, lietuviai darbininkai apie tai skelbia fabrikuose, įvairūs lietuviai tarnautojai tai aiškina savo įstai-gose, lietuviai prekybininkai — savo prekybos santykiuose ir vietovėse, lietuviai rašytojai tai rašo laikraščiuose ir knygose... Lietuvos skausmas yra visų taurių lietuvių skausmas, ir jos išlaisvinimas taip pat yra šventoji visų lietuvių pareiga. Lietuvai išlaisvinti turi dirbti visi tikrieji lietuviai: mokyti ir nemokyti, vyrai ir moterys, jauni ir paa-mžėję, net vaikučiai... Šiame šventame žygyje negalima viso Lietuvos laisvinimo darbo sukrauti tik ant kaikurių asmenų, kurie specialiai rūpinasi Lietuvos laisve politiniu keliu: visi tikri lietuviai čia turi stoti talkon ir viskuo remti tuos vyrus, kurie siekia Lietuvos laisvės grynomis politinėmis priemonėmis.

Čia reikia pabrėžti, kad eiliniai lietuviai, visuomenėje plačiau nežinomi, yra labai svarbūs Lietuvos laisvės darbe. Eiliniai lietuviai, ramiai begyveną savo aplinkoje, sudaro lietuvių tautos daugumą ir net branduolį. Išsisklaidę ne tik po visą Šiaurinę Ameriką, bet ir po visą pasaulį, šitokie eiliniai lietuviai gali ir turi būti didieji Lietuvos pavergimo ir jos išlaisvinimo skelbėjai. Jiems prieinami visokie gyvenimo užkampiai, ir jie susitinka su įvairiausiais, dažniausiai niekam nežinomais, žmonėmis, kurie juk ir sudaro visuomenės galvojimą. Šitokie nežinomieji lietuviai, būdami tikri tautiniai apaštalai Lietuvos laisvės darbe, yra didieji nežinomieji patriotai, atlieką lietuvių tautai tikrai nepaprastą darbą...

Iš tikrųjų, kol bus gyvas nors vienas tikras lietuvis, tol turi būti skelbiama Lietuvos tragedija, jos vergija, tol turi būti skelbiamas didysis lietuvių siekinimas — atgauti Lietuvai laisvę ir iš jos išvartyti pavergėjus rusus užpuolikus, kurie Lietuvą naikina kaip tikri banditai!!

Rev. Albert J. Contons

Quo Vadis, Lietuva?

A LEGEND OF ST. PETER

Glowing torches, the flaming bodies of Christian martyrs, illuminated the Roman skyline by night. The torn and bloody flesh of faithful Christians became the meat of wild beasts in the Colosseum. Nero, the mad emperor, was intent on destroying the last vestige of faith in Rome. He thought he would succeed if only he could crucify the Great Fisherman, Peter.

But Peter was forewarned of the danger threatening him. His fellow Christians pleaded with him to flee lest his life be taken and his leadership be lost to the infant Church. Peter was unwilling to abandon Rome, but at last he consented to the persistent urging of the faithful.

It was with a heavy heart that Peter trudged down the Appian Way leaving behind the capital of the pagan world reddened by the flames of living crosses. But suddenly in the distance before him, Peter saw another light. A luminous figure was approaching from the south along the same road.

As Peter approached, he saw that it was Christ, carrying a heavy cross and slowly walking toward Rome. Peter was alarmed, "Quo vadis, Domine? Master, where are you going?" With sorrow in His eyes, the Savior sadly replied, "I go to Rome to be crucified again."

Peter understood the lesson. If he escaped the cross meant for him, Christ would have to suffer again in his place. Turning in his tracks, Peter returned to Rome. When the time came for his crucifixion, Peter chose to be crucified head down, because he felt unworthy to die in the same manner as his Master.

QUO VADIS?

This legend of Peter and Christ can teach Lithuanian - Americans an important lesson. As we commemorate the anniversary of Lithuanian Independence on Feb. 16, we cannot be happy. Lithuania is no longer a free nation. She is being cruelly persecuted. In Lithuania there is a hill called Kalvarijos kalnas, the hill of Calvary. It is as if Lithuania were nailed to the cross on this hill of Calvary.

The Lithuanian blood which flows in the veins and arteries of Lithuanian - Americans is a bond which unites us to Lithuania. Under the shadow

of the cross on Lithuania's Calvary there is a smaller cross, a cross of sacrifice, meant for us. Like Peter we may find reason to flee the cross meant for us. But then we add to the suffering of Lithuania. For every time we dodge the cross of sacrifice and dedication to Lithuania, we nail Lithuania to that same cross.

Perhaps we are inclined to abandon the use of the Lithuanian language. Of what advantage is this ancient language to us? In Lithuania the Communists are anxious that Lithuania utter its last gasp. In America the language of our parents no longer has any practical use. But before we turn our back on the language of our loved ones, see the vision of Lithuania! "Quo vadis, Lietuva?" Lithuania is trudging down the road to whisper her ancient alphabet in infant ears, to teach her young the majestic rhythm of traditional poetry, to make the forests ring with primeval song. How easy it is for us to turn our back on this most ancient living European language. How hard it is to preserve the Lithuanian tongue in a persecuted land.

It may be that the rigid routine of sacrifice for Lithuanian affairs is wearing down our committees. It is no easy task to find time for letter writing. How irksome to have to compose a letter, finding the right thoughts to express, choosing the correct words. How much more pleasant to be writing billets - doux to a beau or belle. But before neglecting the work of Lithuanian Affairs, see the vision of Lithuania! "Quo vadis, Lietuva?" Lithuania is making her bloody way to a dark hideaway to mimeograph a secret bulletin, to despatch messengers on dangerous missions, to send her young men into the forests and swamps to harass the enemy. How easy it is to forget our work for Lithuanian Independence. How hard it is to organize effective resistance to the Soviet monsters.

Lithuania needs every one of us in the darkest hours of her history. Lithuania is a small nation. She must make up for her small size by the great zeal and devotion of her sons and daughters. On the Lithuanian hill of Calvary there are many crosses of sacrifice and dedication. One of them is marked out for each of us. But we will be dedicated to the cross of sacrifice, only if we are guided by the vision of Peter and the Cross of Christ.

*THE REDS MAY
SUPPRESS IT, BUT...*

They Can't Destroy Religion

by *Richard M. Mills*

We are constantly being told that communism is destroying religion. More accurately we should say that communism has been making a good try at destroying religion ever since the early 1920's.

At that time, the Society of Atheists was brought into existence in order to erase the name of God from the eyes, ears, and hearts of all Soviet citizens.

This Society has had its ups and downs through the years. Since the war it has been in one of its "down" periods because of governmental suppression in order not to offend the United States and Great Britain.

At the present time the Society is still inactive, but the Soviet press, especially those sections aimed at youngsters, is in the midst of another anti-religious campaign. From this set of facts it is possible to draw several significant conclusions.

In the first place, if there is a current antireligious campaign there must be enough religious activity in existence to merit such attention. Secondly, it is the official press and not any intermediary Society of Atheists which is carrying on the campaign. This means that the Communist Party and the government are openly pushing the issue themselves.

Most important, and thirdly, is the fact that the campaign is directed towards the supposedly "Godless" youth of the Soviet Union in general and at members of the Young Communist League (YCL) in particular.

This last statement is nothing short of amazing if we stop to think about it, for membership in the YCL is no unimportant thing. In the words of the communists themselves the YCL is "a transmission belt that connects the Party with the masses and spreads the Party's influence to

the masses of youth." That this influence is widespread is attested to by the fact that in 1945 there were 15 million YCL'ers in the Soviet Union. And it is from among these members that the future leaders of the Soviet Union will come. Thus it is important to "mould" these Young Communists properly so that they will be ready to fill top governmental jobs.

We now learn that this moulding process is not working out as planned. It seems that too many of these future leaders are inclined to be religious. In fact, this defection from the official line became widespread enough to merit the attention of the General Secretary of the YCL at the latest national convention of that organization earlier last year. Generally, he warned the YCL to clean house; specifically, he called for an increase in anti-religious propaganda with emphasis on how the latest scientific achievements and discoveries contradict religious teaching.

This warning prompted a rash of anti-religious articles in the official newspapers of the YCL (The YCL Pravda). From these articles it is evident that religious feeling is nowhere nearly wiped out in the Soviet Union.

We can take, for example, the case of the miracle of the appearance of a "Lady in white" (presumably the Blessed Virgin) witnessed by two YCL'ers. This nearly threw a whole town into turmoil because of the interest it aroused. These two were severely reprimanded by the YCL Pravda for being so unscientifically gullible.

We may take, also the condemnation of two YCL'ers by the same paper for getting married in church — an unpardonable crime since all YCL'ers should be good atheists in the first place.

These are only two examples of a continuing series of similar articles. Here it is gratifying to note that in attacking religion in the Soviet Union the communist press must, at the same time, show just how widespread religious feeling is.

It is apparent that the attempt to erase the name of God from the eyes and ears of Soviet citizens has been more successful than the attempt to erase His name from the hearts of the people.

In general the communists have managed to cripple organized religion through the exiling of the clergy and the confiscation of church properties. But, they have been unable to destroy belief in God. And this belief permeates every social level of the Soviet social structure.

Marshal Zhukov, for example, head of the Soviet armies during World War II, is a churchgoer; Oksana Kasienkina, while a teacher of the children of Soviet diplomats stationed in the United States, was a believer; and, the wives of many Soviet officials on somewhat lower levels are not only believers, but also exercise no small influence over their husbands — an old feminine art!

There also exists in the Soviet Union a network of clandestine priests — God's underground, as they are called — who travel around and secretly celebrate Mass and administer the Sacraments.

From all this evidence it is clear that the campaign to wipe out religion has not been entirely successful. In fact, it has fallen far short of the desired mark. But this is not due to any lack of enthusiasm on the part of the communists, who hate religion and are still trying to destroy it now just as much as they did

(Continued on p. 10)

Vėliava, kurią išgelbėjo moteris

STASYS
YLA

Prieš 33 metus Sibire gyveno lietuvaitė, vardu Elzbieta Kakeranaitė. Buvo ten ir lietuvių karių, tarnavusių rusų kariuomenėj. Pakrikus caristinei valdžiai jie suorganizavo lietuvišką batalioną, o vietiniai lietuviai, senieji tremtiniai, padovanojo jiems paprastą, bet gražiai pasiūtą vėliavą.

Lietuviškasis batalionas ruošėsi grįžti į Tėvynę, ir ši vėliava turėjo juos parvesti į Lietuvą. Tačiau vieną naktį juos iš pasalų užpuolė bolševikai, išžudė dalį karininkų ir kareivių, o likusius išsklaidė. Jų vėliavą išgelbėjo Elzbieta Kakeranaitė: perėmė ją iš vieno persekiojamo lietuvių kario.

Jai buvo pasakyta, kad vėliavą reikia pargabenti į Lietuvą. Bet kaip? — galvojo ji. Apsivyniojo aplink save, po drabužiais ir išėjo Lietuvos linkui.

Keliavo ištisus metus pėsčia, vežimais, traukiniais. Praėjusi Sibiro dykumas, Rusijoje pateko į bolševikų nagus. Buvo tardoma ir mušama, tačiau tautinės relikvijos neišdavė. Niekas nežinojo, ką ji slepia po savo drabužiais: budėjo dieną ir naktį, kad kas šito nepastebėtų. Kiekvieną minutę ji save statė į pavojų, nes šios vėliavos atradimas būtų grėšęs sušaudymu.

Po baisių vargų ir kančių ji pasiekė Tėvynę. Vėliavą perdavė pirmiesiems Lietuvoje susiorganizavusiems kariams, ir tai buvo pirmoji Lietuvos kariuomenės vėliava.

Aplaistyta žuvusių karių krauju, permerkta karžygės prakaitu ir ašaromis ši vėliava greitai išsiskleidė Lietuvos žemėje ir ėmė burti aplink save tūkstančius naujų karių. Lietuva buvo išgelbėta nuo bolševikų ir kitų jos priešų.

Elzbieta Kakeranaitė, kaip tyli karžygė, pasitraukė į paprastą moters gyvenimą. Apie ją niekas daugiau nežinojo, — net laikraš-

čiai apie ją nieko daugiau nerašė, o tačiau ji atliko didžiausią patarnavimą savo Tėvynei.

Kas išneš Lietuvos laisvės vėliavą dabar?

Tėvynėj vyksta kovos. Jauni broliai, jaunos sesės savo krauju laisto senąsias vėliavas. Jie tęsia kovą už laisvę, už žemę, už Dievą, — už tas teises, kurias turi kiekvienas žmogus, kiekviena tauta, visa žmonija. Tos teisės yra žmogaus prigimtinės išpaustos, kankinių krauju pašvęstos, valstybių ginamos, Dievo paties duotos.

Tik vienas bolševizmas jas paneigė, naikina, su jomis kovoja. Jis kovoja su žmogumi, jis naikina tautas, jis paneigia Dievą.

Tūkstančiai pasaulio žmonių šaukia prieš šią neteisę. Visos kitos tautos prieš šią barbariją kovoja politiniais ginklais. Bet šioje kovoje mes nematome nieko nepaprasto. Kas kovoja žodžiu, spauda, sutartimis, protestais, tas atlieka eilinę žmogaus, tautos, žmonijos nario pareigą. Tik kas kovoja savo krauju, savo gyvybe, kaip mūsų partizanai, tas kovoja didvyrišką kovą, tas daro kraujo auką, tas yra tautos ir žmonijos kankinys.

Lietuva visada buvo didvyrių žemė, tremtinių, knygnešių, savanorių krauju aplaistyta. Bet niekad ji nebuvo taip didvyriška,

kaip dabar: 30.000 aukų per penkerius metus, 30.000 savanoriškų mirčių už žmogaus, tautos, žmonių ir Dievo teisę! Išlietas jų kraujas atsimuša į mus, į mūsų smegenis, į mūsų nervų sistemą. Mes jaučiame jų skausmą, jaučiame fiziškai, nes jie broliai, mūsų gyvybės dalis.

Mes galime jais didžiuotis prieš visą pasaulį, ir mes didžiuojamės. Mes galime skelbti jų garbę, ir mes tai darome. Bet mes negalime išniekinti jų kraujo neherojiškais, oi nei! — paprastais nežmogiškais veiksmais. Mes nesame didvyriai, nes mes pertoli nuo tos didvyriškos kovos lauko. Bet mes negalim būti dezertyrai, kraujo išdavikai, negalim suklipti prieš svetimą vėliavą, prieš svetimą kapitalą, prieš savo pačių silpnybę. Išlieto ir liejamo brolių kraujo šauksmas nenuėjo ir nenuėmė. Kankinių kraujas neatleis užmaršties, nepateisins niekšybės.

Partizanų vėliava yra mūsų vėliava. Joje išrašyta visa: motinos kalba, prosenių daina, papročiai, tėvų religija!! Šią vėliavą reikia išnešti per Australijos tyrus, Brazilijos džungles, Kanados miškus, per Amerikos dangoraižius ir grąžinti į Tėvynę. Jei anuomet ją iš Sibiro parnešė viena mergaitė, tai nūnai turi atsirasti tūkstančiai...

I hope that the Lithuanians are not forgetting dear Lithuania. We must fight for her independence. We must work until she is free to fly her glorious banner of red, green and yellow. We will be faced with hardships because there are many against Lithuania and that debt can be easily paid by working for her independence. Although we are American citizens we are bound by the law of God not to forget the land of our ancestors, which in this case is Lithuania. I know that there are many who say to themselves that Lithuania can help herself. They are WRONG. Lithuania is depending upon her Sons and Daughters here in America for help. We do not have to send money to Lithuania because we all know that it would never reach there. but we can help in other ways. We can be proud that we are Lithuanian or of Lithuanian descent. And above all we can pray as we never prayed before. And why? Well, as everyone knows Premier Stalin is dead and buried. He has left this world to answer before God. Russia has a new dictator, Malenkov, who is brutal and treacherous.

America is facing DANGER. The same danger that Europe is facing because America has not yet felt the calamities and destruction of war. Prisons, mock trials, torture and murder, do we want this? The people in Lithuania and the other countries behind the Iron Curtain are suffering more than we can imagine.

Many definitions of communist have been given, but the most realistic is this. A communist is one, who, if he had his own way, would kill every priest, sister and Christian that he could lay his hands on; he would shatter the crucifix above the altar; he would scatter the Sacred Host on the floor and trample upon them and desecrate them in every conceivable way. This is a true picture of a communist. His hands are stained with the blood of innocent Lithuanian people who just wanted to live in peace. And what was their crime? Their crime was that they were Lithuanians, educated, and that they believed in God. Must these innocent people suffer in order that the rest of the world may live? They must suffer in order to show what communism really is, and what God really means to them. They are suffering from an unjust, unwanted war. We are living in a world so enmeshed with sin that is practically impossible to live in peace as God wants us to. God's second greatest commandment is, "Love thy neighbor as thyself." So when we see a person who has come from a country behind the Iron Curtain, treat him as a brother in Christ. Remember that this alien had to leave his dear country and come to a strange land

**Pray for her people
and work for her Liberty**

LITHUANIA

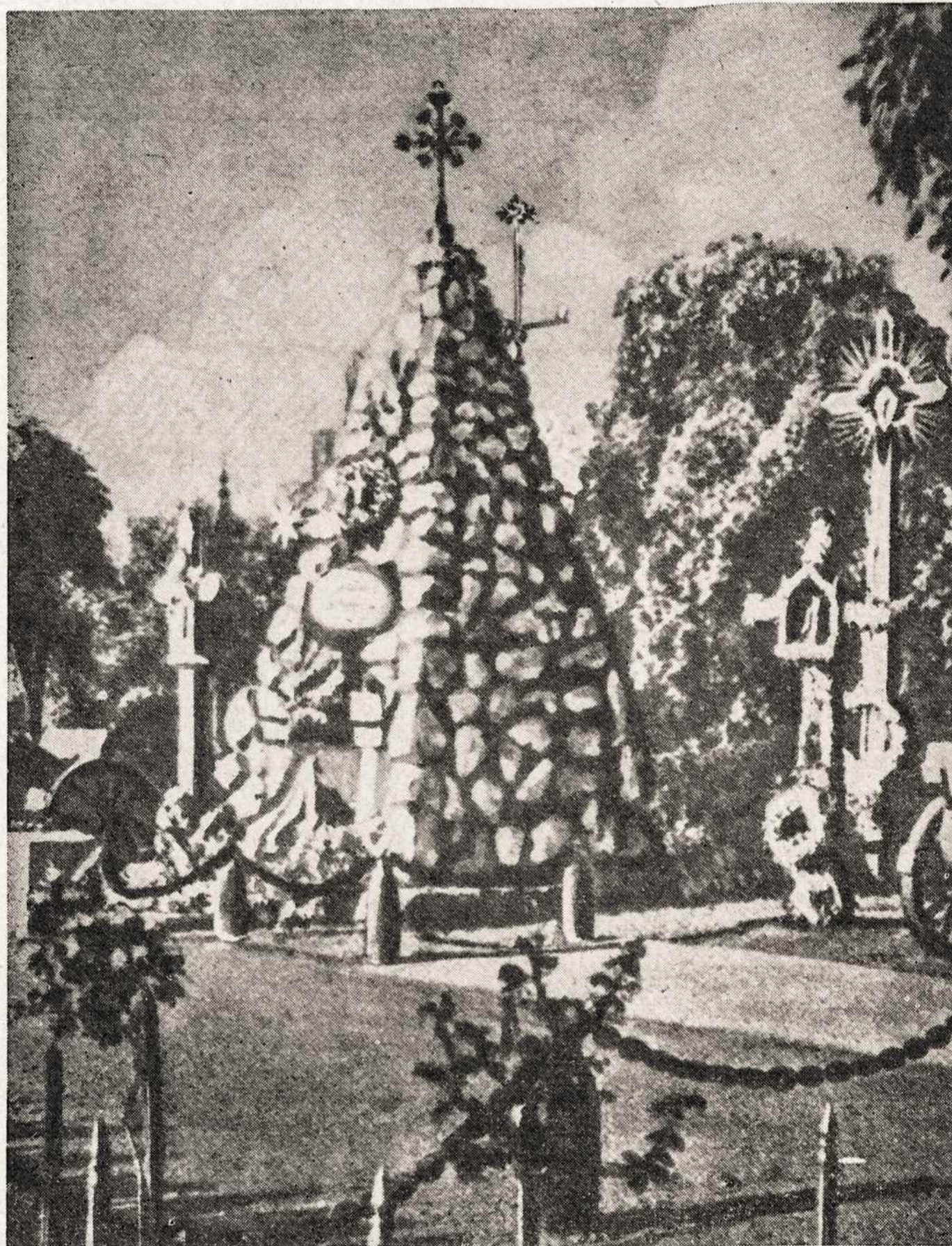
by DONALD PETRAITIS

and begin a new life. Remember he has seen his friends, relatives and may be his own mother and father, shot or tortured to death. This alien has seen things which we in America may never see and should be thankful that we have not seen any mass murders as he has. The aliens, when coming over to America heard that the people are kind and peaceful, so give them a good example, and when their country is free, they may go back praising the people of this country. But if we call them names and make fun of them because they dress funny or poorly we should bear in mind that the clothes that they are wearing are probably the same ones that we gave away for the people of Europe in order that they may not be naked and cold. Yes, love them so that if we ever get the chance to go to Lithuania we will be welcomed with open arms and that the people will say: "I was naked and you clothed me; I was hungry and you fed me; I was homeless and you took me in; I was sick and you took care of me." These people will not forget our generosity. They will ask God to bless and take care of us.

The Lithuanian people have learned by experience that the word of Stalin meant nothing; everytime that solemn promises have been made, facts have denied them. The Soviet boasted that they were protecting and defending national customs, language and other manifestations of Lithuanian culture. This was also another enormous lie, since from the first day of the occupation, the Soviet forbade all manifestations, national feast days, the national hymn, and that Russian be the official language in all public institutions. This last "liberty" of Stalin's submerged all Lithuanians in great sadness and bitterness, these people to whom the possibility of war, however remote, tragic and bloody, but no less necessary, constituted the only hope of recovering their lost liberty and a future worthy of the long suffering nation.

Paminklas kritusiems už Lietuvos laisvę Kaune, nepriklausomos Lietuvos laikais.

The Soviet by means of fraud, persecutions and even terror did NOT succeed in converting Lithuania to communism. On the contrary, all these machinations produced in the virile Lithuanian people a result diametrically opposed since the people became more anti-communist than ever; even those who sympathized with communism, upon witnessing the sad effects of the Soviet occupation, drew away from the Reds before the false evidence of the marxist ideas and the ferocious regime implanted by Stalin for its wide defusion and acceptance.

So I ask of all Lithuanians in America and the other parts of the world to pray and remember the Lithuanian people and to work for the liberty of Lithuania. When she becomes free of the evil hangmen of Malenkov, Lithuania will be proud of us. I hope that MANY Lithuanians can be thanked by the people in Lithuania for helping them in their His everlasting light upon the people of Lithuania and I know that He will bless and reward all of the people who pray for these poor people suffering for their faith.

VYČIŲ SENDRAUGIŲ SKYRIUS

Redaguoja Ignas Sakalas

MIRGA MARGA IŠ SENDRAUGIŲ

Teklė Norbutienė, miela vyčių sendraugių kuopos parengimų ir pobūvių šeimininkė, ne tik pati skaito lietuviškus laikraščius, bet čia gimusius lietuvius ragina per spaudą sekti Amerikos lietuvių gyvenimą. Silpniau mokantiems lietuvių kalbą ji net užprenumeruoja anglų kalbą, bet lietuvių dvasioje leidžiamą žurnalą "Marian". Šis žurnalas labai patrauklus čia augusiam jaunimui. Adresas: The Marian, 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Žurnalą leidžia Tėvai Marijonai.

J. Dobkevičiūtė - Paukštienė, inž. K. Paukščio, vyčių sendraugių kuopos ilgamečio sekretoriaus, žmona, gruodžio 4-12 dienomis, Chicagos Lietuvių auditorijoje buvo suruošus dailės parodą, kurioje išstatė net 127 kūrinius (aliejaus tapybos, temperos, akvarėlių ir piešinių). Gaila, kad ruošiant parodą iš anksto nebuvo stipresnės spaudos publikacijos, o paroda buvo labai vertinga. Būtinai reikėjo aplankyti ir pasigerėti.

Prel. Ign. Albavičiui pagerbti bankete vyčiai sendraugiai, su kuriais prelatas organizacijai kuriantis Chicagoy daug veikė ir dabar tebeveikia, gausiai dalyvavo. Vien sendraugių buvo keturi rezervuoti stalai (po dešimt vietų). Programai vadovavo S. Pieža ir pagrindinę kalbą pasakė L. Šimutis, taip pat vyčiai sendraugiai. Bankete pasidžiaugta prelato gausiais darbais Bažnyčiai ir lietuvių tautai.

Dar kartą ilgiausių metų vyčiui ir Amerikos lietuvių vadui prelatui Ignui Albavičiui.

Skaitlingi susirinkimai. Vyčių sendraugių kuopos susirinkimai visuomet būna skaitlingi ir turiningi įvairiais svarstymais. Tas rodo, kad nariai, nors daugelio jau galvos pražilusios, vistiek domisi organizacija, kuriai jaunystėje tiek daug laiko pašventę. Savo veikimu ir gražiu tarpusavio sugyvenimu sendraugiai yra pavyzdys aplink jų gyvuojančioms kuopoms.

Kur kitų miestų vyčiai sendraugiai. Privachuose pokalbiuose, o kartais ir viešame susirinkime, iš sendraugių tenka išgirsti tokį klausimą: Kur kitų miestų vyčiai sendraugiai? Kodėl jie nesusiorganizuoja Chicagos vyčių sendraugių pavyzdžiu? Juk turime dar uolių, organizacijos kuopoms, apskritims vadovavusių veikėjų New Yorke, S. Bostone, Detroite, Cleve-

lande, Pittsburghe ir kituose miestuose. Negalima sakyti, kad juose būtų dingę augštieji vyčių idealai, kuriais jauni būdami gyveno.

Isteigius sendraugių kuopoms miestuose ir kituose miestuose, per metinius visos organizacijos suvažiavimus galima būtų padaryti ir atskirą sendraugių posėdį, kaip kad matome Ateitininkų Federacijos gyvenime.

Vyčiai sendraugiai kituose miestuose, perskaitę šią žinutę pagalvokite ir padarykite staigmeną Chicagos vyčiams sendraugiams ir visai Vyčių Organizacijai.

Išrinko kandidatus. Pastarajame vyčių sendraugių susirinkime, Nominacijų komisija (P. Čižauskas, E. Samienė ir J. Baliukas) perskaitė sąrašą kandidatų į vyčių sendraugių Tarybą 1955 m. Sąrašas susirinkimo užgirtas. Po Kalėdų išrinktieji padarę susirinkimą pasiskirstys pareigomis. Tarybon renkama 15 narių.

Išgirsime įdomią paskaitą. A. Rubliauskaitė, prieš ištekdama už S. Gabaliausko, žinomo Lietuvoj veikėjo ir verslininko, labai daug veikė vyčių organizacijoj, buvo centro valdybos sekretorė, vyčių ekskursijos į Neprikl. Lietuvą vadovė ir už nuopelnus organizacijai pakelta į garbės narius, keletą paskutiniųjų metų, gydytojų patariama, gyvena P. Amerikoj, kur buvo išvykus su sūnumi. Dabar, grįžus į Chicago, nors gyvena tolokai nuo lietuviškų kolonijų (darbuojasi nuosavioj likerio krautuvėj), bet žada įsijungti į vyčių sendraugių veiklą ir paruošti plačią paskaitą apie P. Ameriką, jos įdomybes ir ten įsikūrusius lietuvius.

Vyčių namo remontas. Kas anksčiau matė vyčių namą Chicagoy, dabar jo nepažintų. Visa siena nuo 47 gatvės išvesta gražių plytų su stiklinių "bloku" langais. Lauko pusėj darbas jau baigtas. Dabar patys namo direktoriai J. Juozaitis, J. Jasulaitis, P. Čižauskas, V. Pavis, padedant J. Keruiui, A. Petruliui ir k. atlieka vidaus remonto darbus. Salė dabar yra kiek didesnė, jaukesnė, negirdėti gatvės triukšmo ir t. p. Namo direktoriatas yra pasiryžęs sukelti net daugiau pinigų, negu šis remontas kainuos, kad galima būtų viduje įrengti daugiau pagerinimų.

V. Jonuškaitės dainų albumas. Buv. Lietuvos operos solistė V. Jonuškaitė yra įdainavus į plokšteles penkiolika lietuviškų dainų. Visos dainos yra viename albu-

me, kurio išleidimą finansavo Jonuškaitės giminė K. ir A. Petruliai, veiklūs vyčių sendraugiai. Pas juos galima įsigyti tų albumų. Kaina \$5.00. Užsakymus siųsti šiuo adresu: Mr. A. Petrulis, 4420 So. Talman Ave., Chicago 32, Ill.

Linkime greit pasveikti. M. Rudienė, A. Rudžio, žinomo Chicagos lietuvių veikėjo, žmona, neseniai sunkiai susižeidė ir ilgesnį laiką turės išbūti ligoninėj.

Vyčių sendraugių kuopa, kurios Rudžiai yra nariai, ligonei pasiuntė gėlių, pridėdami linkėjimus greit pasveikti ir vėl grįžti į lietuvių visuomenės veikimą.

Reds May Suppress —

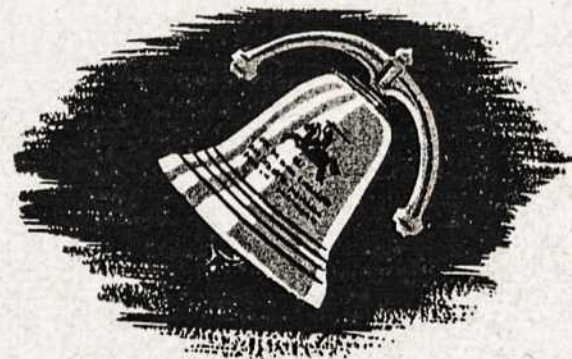
(Continued from p. 6)

before. And there is no doubt that Marxist philosophy is the implacable enemy of religion.

But, the thing to be stressed is this: after about 35 years of the most persistent and well-organized persecution of religion in the history of mankind there still exists a belief in God on the part of a significant number of people. In this connection we must not underestimate the successes of the communists, but it would be a worse mistake not to see their telling failures.

This is not the first time that religion has been persecuted nor will it be the last. History shows that the persecutors come out only second best in the long run. The struggle is invariably a long and hard one but the result is the same — eventual victory for the spiritual forces.

Religion is never destroyed, it is suppressed for a time but later returns stronger than ever.

Nepriklausomybės kovų prisiminimai

*Ats. generolas V. Grigaliūnas-
Glovackis*

1919 m. ruduo. Kovos su vienu tėvynės priešu, būtent bolševikais, sėkmingai baigėsi. Bolševikai nusikėlė anapus Dauguvos. Dar kartą šv. Kazimieras padėjo lietuviams prie Dauguvos laimėti. Antras pulkas po visų sėkmingų, nors ir labai vargingų kovų, gavo pelnytą poilsį, kuriam kėlėsi Panevėžin. Batalijonai jau nukeliavo: krovėsi Eglaitės stoty paskutinis ešalonas, čia vyko: pulko štabas, puskarininkių mokykla ir komandos: ryšių ir žvalgų. Vakarais. Besibaigiant kraustyti į vagonus, staiga likau iškvieštas brigados štaban. Nuvykau. Ten išvydau mūsų atstovą Taline — D-rą Joną Šliupą, didelį „aušrininką“, atstovą Rygoje kap. Natkevičių ir du man nepažįstamus ponus. Pasirodė tai būta Latvių Ministerio Pirmininko p. Mejeravičiaus su adjutantu. p. Mejeravičius paklausė, ar negalėtų jis su savo palydovais, mano kariniu traukiniu nuvykti Panevėžin. Aišku, kad atsakiau,

kad man mus didi garbė būti broliškos tautos p. Ministeriui, nors tokiame mažame dalyke, naudingų ir bent kuomi pasitarnauti. Susitarėm, kad 15 min. prieš traukiniui išeinant aš pranešiu. Nuskubau atgal, kad pasiruošti garbingus svečius tinkamai sutikti. Pakėliau puskarininkių mokyklą ir griežikų komandą, vagonė liepiu paruošti du skyrius ir laukiau svečių. Jiems besiantinant orkestras pradėjo sutikimo maršą, o garbės sargyba pagerbė ginklu. Visi apstulbo, mat buvo jau veik vienuoliktą nakties, taigi po vakarinio patikrinimo, po kurio jokios ceremonijos sutikimui nesidarė. Tačiau aš čia padariau išimtį.

Sutikimo ceremonijai užsibaigus p. Mejeravičius su adjutantu ir Natkevičius nuėjo gultų, o D-ras Šliupas griebė mane už skvernų ir nepaleido nei valandžiukės, mat jis pirmą kartą pamatė Lietuvos karius. Svajonės ir sapnai seno aušrininko

tapo tikrove. Jis nedavė man akių sumerkinti, liepė jam atpasakoti visas smulkmenas savanorių kariuomenės tvėrimosi ir taip pat turėjau jam atpasakoti tas sėkmingas mūsų kariuomenės kovas su bolševikais. Pagaliau ir Panevėžys 7 val. ryto. Liepiu sutvarkyti bufetą ir dekoruoti stotį. Atvyko orkestras, sustojo ties Minist. Pirmininko langu ir užtraukė p. Ministeriui rytinę seranadą. Vėl malonus nustebimas. Pusryčiai paruošti, bet gerb. svečias panorė pamatyti, kaip atrodo tas garsusis antras pulkas. Pareiškiau, kad batalijonai išvargę ir dar ilsisi Panevėžio apylinkėse, greitai negali būt iškviešti, gi dabar galėsiu parodyti tik puskarininkių mokyklą ir žvalgus. Per valandą, pusantros puskarininkių mokykla ir žvalgai jau buvo prieš stotį išsirikiavę. Išėina svečiai, orkestras, garbės sargyba pagerbia. Išvaizda žmonių, arklių, jų karinis paruošimas, taip sužavėjo žiūrovus, kad senis Šliupas prapliu-

po džiaugsmo ašaromis, kaip mažas kūdikis; o Dr. Mejeravičius, nors ir diplomatas, nesusilaikė manęs neapkabinęs, pabučiavęs ir pasveikinęs su tokiais puikiais kariais. Po to kalbos mažas paradas, abiejų tautų himnai. P. Minist. P-kas su mumis visais grįžta į stotį tęsti pusryčių. Apie 11 val. atvyksta specialus traukinys iš Kau-no. Vėl garbės sargyba, kalbos, atsisveikinimas, himnai. P. Minist. Pirmininkas pareiškė, kad už visą tai ką aš jam čia padariau, jis labai norėtų nuo širdies man atsidėkoti ir prašo būtinai atvykti Rygon, kur aš būsiu latvių tautos garbės svečias. Padėkojau.

Ilgai pulkui ilsėtis neteko. Atsirado naujas priešas — bermontininkai. Tikriau sakant, persirėdę rusais, gryniausiu vokiečiais. Pulkas gavo įsakymą užimti barą prieš Radviliškį. Vėl kovos, vėl laimėjimai. Vėl ir antrasis priešas parblokštas. Jis turėjo trauktis ten, iš kur atvyko. Pulkui įsakyta išlydėti neprašytus svečius iki jų tėvynės sienų ir užimti barą nuo latvių sienos per Bajorus iki Gargždų.

Latviai, beveikant bermontininkus iš savo krašto, pasiekė net mūsų Joniškį ir buvo pasiryžę eiti Šaulių link. Atskubėjome į Joniškį, padėkojau jiems už pagalbą ir paprašiau perleisti mums mūsų žemelę apginti. Latviai sutiko, atsitraukė ir vėliau ėjome greta iki Baltijos jūros, kiekvienas savo teritorijos ribose. Ir bermontininkai, po kelių jiems nesėkmingų susidūrimų ties Telšiais, Vevežėnais, Gargždais, apleido mūsų žemę, ir mes likome savo teritorijos viešpačiai. Štabas apsistojo Kretingoje grovo Aleks. Tiškevičiaus rūmuose. Mano keli p. p. karininkai panorė išvysti Baltijos jūrą, Birutės kalną, Palangą, kurią tuo laiku buvo užėmę latviai. Per kaimyninį latvių divizijos vadą išsirūpinau sau nuo p. Minist. Pirm. Mejeravičiaus leidimą. Leidimą gavau ekstra telefonu, o pačiam latvių divizijos vadui pavesta mane sutikti ir priimti, kaip latvių tautos garbės svečią. Gi jis pats atsiprašė, kad negalėsias Palangon atvykti, bet laukia manęs Rygoje, kur būsiu jo brangus svečias. Puikiai paruošęs virš 50 raitųjų žvalgų, pulko trimitininką su sieksnine tautine šilkinė vėliava (mums grovo Tiškevičiaus dovanota), išvykome. Vieną gražią žiemos pradžios dieną nukeliavome į Palangą, visai nepranešant p. latvių divizijos vadui.

Išvydę Palangą žvalgai užtraukė dainą. Palangoje buvusi latvių komendantūra išsilakstė, liko tik vienas komendantas, kuris mane kariškai sutiko ir pasisiūlė pasi-tarnauti. Padėkojau. Su dainomis prajojome Palangą skersai ir išilgai, pasėdėjom ant Birutės kalno, pastovėjom ant jūroje

įtaisyto liepto ir po to pas gerb. Kleboną Kun. Šniukštą ar Prapuolenį pietums. Nieko iš latvių valdžios ar visuomenės atstovų, mūsų prašymu, nebuvo pakviesta. Įspūdis nepaprastas. Senyvesni žemaičiai verkė, kaip kūdikiai, gaudė vėliavą bučiuoti. Žydėliai jau stovėjo prie savo namų su lietuviškomis ant greitųjų iš popieriaus padarytomis vėliavutėmis. Po pietų nuėjome į krautuves savo žmonoms ar sesėms gintarų nupirkti. Mat čia nei šilko skarų, nei aukso diržų nebuvo. Kur tik pasirodėme, visur šauksmas: "Lietuviai, lietuviai atėjo". Ir labai nusimindavo sužinoję, kad mes išvykstam atgal. Tačiau pranašiskai juos nuraminau, kad Palanga Lietuvos buvo ir Lietuvos bus. Mūsų gi aplankymas — tai pirmoji kregždė. Ta proga, užprašiau juos ir jų prašiau, mano vardu, pakviesti ir klaipėdiečius Kretingon antrojo pulko pirmai metinei šventei.

Tėvai Pranciškonai gi suruošė mums ne šventę, o tiesiog atlaidus. Suvažiavo žmonės ne tik iš artimesnių šv. Žemaitijos apylinkių, bet atvažiavo net iš Palangos, Klaipėdos ir Šilutės. Demonstravom visoje pilnumoje Lietuvos prisikėlimą. Parodėme, kad Lietuva turi plieninę kumštį (savanorių kariuomenę). Šventėje dalyvavo p. Prezidentas, p. p. Ministeriai ir Karo Vadas. Geresnės propagandos nereikėjo. Ne be reikalo kilo latvių tarpe ir Klaipėdoje triukšmas, skundai ir buvo iš manęs pareikalauta pasiaiškinti, kaip aš drįsau, be Vyriausybės leidimo ir kitų formalumų ir tai dar ne vienas, vyksti svetimos valstybės teritorijon. Atsakiau, kad aš nuvykau, kaip latvių tautos garbės svečias, p. Ministerio P-ko, užkviestas. P. Minist. P-kas net pats norėjo mane sutikti ir priimti, gi to negalėdamas tai padaryti pavedė latvių divizijos vadui; ir pagaliau vykau ne vienas o su tinkama svita, todėl kad esu Žemaitijos fronto vadas, bet ne koks vertelga. Po to viskas nutilo, tik jau daugiau manęs nieks nekviatė, o beto ir mes patys iš ten tuoj po šv. Kalėdų likome perkelti į Šaulius, gal iš baimės, kad nepadarytume maršruto Klaipėdon, ar bendrai, kaip neramus elementas, kad ką nors nesugalvotume prancūzams Klaipėdoje pakenkti. Plebiscitas ir Palanga, kaip Lietuvos dukra, grįžo prie savo kamieno — Lietuvos.

Dabar veik po 34 metų atrodo, kad tai buvo mirażas, malonus, išsvajotas sapnas, svajonė. Deja, tai nebuvo svajonė, sapnas, o buvo tikrovė. Jei mes tai šiandien esame praradę, tai mums Aušros Vartų Panelė Švenčiausia žada tai grąžinti. Žinoma, jei mes to būsimė verti. Jei atsikviesime atgal į širdis, šeimas, mokyklas, visuomeninį gyvenimą Dievą, kurį daug kas iš mūsų yra išprašęs.

NEW ENGLAND DISTRICT

ATHOL, MASS.

COUNCIL 10

Children's Christmas Party

A real old-fashioned snowstorm did not halt the annual K. of L. Kiddies Christmas party, which was held on December 22, 1954. A play was put on by the children of the parish. Lennie Davadonis played the part of Santa Claus and distributed out the gifts and candy. Refreshments were served by Nellie Melaika, Rita Besseck, Mary Piragis, Marie Sienkiewich and Mary Gauronsky. The Gardner members were "snow bound" and couldn't make it.

Wedding Bells

Dorothy Gulezian and Charles Pinigis were united in marriage in Lawrence on November 27. We of Council 10 wish the both of you the best of everything in the years to come.

After the January meeting Fr. Yankauskas headed a religious discussion on marriage. We all agreed to have more of these informal discussions.

We wish to thank Dot and Charlie Pinigis for their generous hospitality in inviting us hold the meeting at their new apartment. "Blondie"

K. of L. CALENDAR

- February 12 — New York, N. Y. (12) Social Night.
- February 19 — Norwood, Mass. (27). Pre-Lenten Dance, Lithuanian Hall.
- March 4 — St. Casimir's Day, Patron Saint of the Knights of Lithuania.
- March 6 — New York - New Jersey District Convention, St. Peter & St. Paul's parish hall, 216 Ripley Place, Elizabeth, N. J. Host: Council 52, Elizabeth.
- April (?) — Ohio - Michigan District Convention. Host, Cleveland, Ohio, Council 25.
- April 24 — New England District Convention. Host, South Boston, Mass. (17)

Lietuviais išliks tikrai karingieji lietuviai. Bailiai nutrupės nuo savo tautos. Todėl reikia nepalaužiamo atsparumo, nepalaužiamo dvasinio karingumo savai kalbai ir kultūrai.

Prof. Dr. Kazys Pakštas

Lietuvos Vyčių Istorija

Ignas Sakalas

34-ji KUOPA

(tęsa)

PASTABA: Šios kuopos aprašymas buvo įmanomas paruošti tik dabar, todėl jis telpa kiek pavėluotai, ne pagal aprašomų kuopų eilę. *Redakcija*

Tuo numeriu Centre buvo įregistruota kuopa įsteigta Easton, Pa., 1916 metais. Kas buvo kuopos sumanytojai ir steigėjais, neteko sužinoti. Pirmojoje žinioje apie kuopos įsteigimą pasakyta, kad "kuopa įsteigta tuo metu, kai bedievybė leituvių tarpe buvo giliai įleidusi šaknis ir reikėjo ją rauti lauk iš lietuvių katalikų dirvos." Tas jau paliudija faktą, kad anuo metu vyčiai lietuvių kolonijose buvo ne tik pagelbininkai parapijoms, bet narsiausios kovotojai lietuvių tautinio ir kultūrinio darbo baruose.

Tuo tikslu kuopa dažnai ruošė prakalbas, paskaitas, kuriose iš kitų miestų kviestieji kalbėtojai aiškino lietuviams bedievių darbus ir jų siekimus tikėjimo atžvilgiais. Ypatingai ilgai Eastono lietuvių tarpe buvo užsilikus atmintis iš stud. Al. Račkaus (dabar medicinos gydytojo) maršruto. Jo kalbos buvo pati skaudžiausia rykštė visokios rūšies bedieviams.

Visos tos kalbos ir paskaitos buvo didelė moralinė kuopai parama. Ruošiami vyčių vakarai ir kitokios rūšies parengimai buvo sėkmingi. Gautuoju pelnu buvo remiami bažnyčios ir tautos reikalai, išsinuomuota salė susirinkimams ir jaunimo laisvalaikui praleisti, įsteigtas knygynas, kuriuo galėjo naudotis ir ne vyčiai.

Gaila tik, kad anuomet apie kuopos kultūrinę veiklą ir apie asmenis, kurie tai veiklai vadovavo, nebuvo plačiau spaudoje rašoma. Taipgi nežinomos ir priežastys, kurios, laikui bėgant, susilpnino kuopos veikimą ir, pagaliau, likvidavosi.

Centro sekretoriaus "Vytyje" skelbiamuose kuopų sąrašuose, pradedant 1920 m., 34-tos kuopos vietovė pažymėta Hanover, Pa., tačiau apie vyčius šiame miestelyje nepavyko gauti jokių žinių.

44-ji KUOPA

44-ji kuopa buvo įsteigta Brooklyn, N. Y. (Angelų Karalienės parapijoje) 1915 m. spalio 7 d. "Vyties" nr. 1, 1916 m. pranešama, kad "Central Brooklyn, N. Y., naujai susitvėrusi L. Vyčių kuopa turėjo pirmą susirinkimą. Prisirašė keletas naujų narių. Nutarta surengti gražų vakarą".

MŪSŲ DIENŲ VYČIAI

Viršuj: Kun. J. Kontautas, Vyčių Dvasios Vadas, prisega 3 laipsnio medalius Jonui Olevičiui, Naujosios Anglijos Apskritis Vyčių Pirmininkui ir Jonui Danieliui, So. Bostono 17 Vyčių kuopos Pirmininkui. Apačioj: Iškilmių garbės svečiai. Iškilmės vyko praėjusį rudenį, per Kristaus Karaliaus šventės minėjimą.

"Vyties" nr. 5, 1916 m., jau rašoma, kad vasario 26 d. suruoštam vakare suvaidinta komedija "Bragusis pabučiavimas". Po vaidinimo choras, vedamas Kvedaro "savo gražiomis dainelėmis sužavėjo publiką". Pažymėtina, kad "vakare nebuvo svai ginančiųjų gėrimų" ir "pagyrimo nusipelnė mūsų vyčiai, kad šoka vien tik dorus šokius ir žaidžia gražius lietuviškus žaidimus."

Kuopa jau tuomet buvo didelė, nes toliau rašoma, kad "ačiū gerb. vyčių dvasios vadui kun. Re-meikai kuopa auga ir tikimasi neilgai trukus turėti 150 narių. Jo rūpesčiu yra įsteigti vakariniai kursai: pirmadieniais ir antradieniais mokoma anglų kalba ir aritmetika, gi trečadieniais ir ketvirtadieniais — lietuvių gramatika ir istorija."

Kuopa priklausė New York ir New Jersey valst. apskričiai, siūncia savo atstovus ir bendrai veikia, taipgi siuntė atstovus į visuotinius organizacijos suvažiavimus.

45-ji KUOPA

Šiuo numeriu Centre buvo įregistruota vyčių kuopa iš Cedar Rapids, Iowa. Kuopa įsteigta 1915 m. gruodžio 12 d. po K. Pakšto prakalbų. Susirašė 23 nariai. Pirmininku išrinktas P. Zabarauškas, sekretorium J. Toleikis.

Kuopos įsteigimas šitaip aprašomas "Vyties" nr. 5-6, 1915 m.

"12 d. gruodžio po K. Pakšto prakalbų čia susitvėrė nauja vyčių kuopa. Šioje kolonijoje nėra lietuvių parapijos ir lig šiol lietuvių tarpe mažai tebuvo gyvumo. Susitvėrusi vyčių kuopa savo veiklumu įneš į vietinių lietuvių gyvenimą nemažai gyvumo. Pradžioje prie kuopos prisirašė 23 nariai prakilnaus lietuvių jaunimo. Pirmininku išrinktas Zabarauškas".

Toliau apie kuopos veikimą randame "Vyties" nr. 4, 1916 m.:

"Vasario 20 d. kuopa turėjo susirinkimą, kuriame pasirodė, kad reikia už salę mokėti \$15, o išde tebuvo tiktai \$7.50. Vyčiai iš savo kišenės sudėjo po 50 c. ir užsimokėjo, kad tik jų veikimas nenutruktų".

1916 m. kovo 4 d. kuopa suruošė kaukių balių, o vėliau buvo sudaryta ir dramos grupė, kuri pasirinko vaidinti veikalą "Išgamos". Režisore buvo V. Valentanavičiūtė.

Tiek tik ir tebuvo rasta žinių iš šios kuopos gyvenimo. Nesant lietuvių parapijos, atvykusiam iš Lietuvos jaunimui pastoviai neišsikūrus, išvažinėjus į kitus miestus, kuopa neilgai tegalėjo veikti.

46-ji KUOPA

46-ji kuopa Forest City, Pa., 1915 metais. Kuopai suorganizuoti pasidaravo tuometinis parapijos klebonas kun. A. Janušas. Steigiamajam susirinkime į valdybą išrinkta: pirmininku P. Burneikis, vicepirmininku A. Navasaitis, sekretorium P. Rakauskas, finansų sekretorium O. Skečiūkė, išdininku A. Girdauskas, išdo globėjais Milušauskiūtė ir K. Gudaitis, kolektoorium J. Kalasimas.

Pirmaisiais metais be suruoštų vakarų (viename vaidintas scenos veikalas "Valkata"), kuopa buvo suruošus prakalbas dr. J. J. Bielskiui, sugrįžusiam iš kelionės Europoj laisvos Lietuvos reikalais.

Kuopos gyvavimas, matomai, buvo neilgas, nes "Vyties" nr. 4, 1919 metais Centro sekretoriaus paskelbtame kuopų sekretorių sąrašė yra pažymėta, kad 46-ji veikia Wandergrifte, Pa. Čia kuopa buvo įsteigta M. Ragauskio ir S. Stankaus pastangomis

Nepalikime be stogo

1954 m. gruodžio mėn. 23 d. Vokietijos Lietuvių Bendruomenė buvo be jokių suvaržymų ir apribojimų įrašyta į žemės ipotekos knygas kaip nauja Vasario 16 Gimnazijos namų ir sklypo savininkė. Su ta diena buvęs savininkas yra atlikęs visus savo įsipareigojimus, kurie pirkimo - pardavimo sutartyje buvo numatyti.

Savo ruožtu Krašto Valdyba yra minėta sutartimi įpareigota per šešis mėnesius nuo įrašymo dienos išmokėti buvusiam savininkui likusių pirkimo sumos dalį — 60.000 DM. Be to, trūksta dar 40.000 DM apmokėti už atliktus ir atliktinus darbus. Tuo būdu viso labo reikia mums dar sutelkti

100.000 DM arba 25.000 dolerių.

Jei pažvelgsime į tas aukas, kurios iki šiolei įplaukė į Vasario 16 Gimnazijos namų fondą, rasime tikrai gražių mūsų tautiečių dosnumo ir pasiaukojimo pavyzdžių. Yra tautiečių, kurie, patys ne prabangoje gyvendami, skyrė savo savaitės ir daugiau uždarbį. Yra tautiečių, kurie kiekvieną laisvą nuo savo sunkaus darbo fabrike valandėlę pašventė aukų telkimui.

Mūsų tautiečių aukų ir pasišventimo jas telkiant dėka, jau yra surinkta didesnė sumos dalis, kuri buvo reikalinga, kad parūpinus Vasario 16 Gimnazijai nuosavą pastogę. Tad sukelkime dar tuos trūkstančius 100.000 DM ir mūsų tikslas bus visai įgyvendintas.

Vasario 16 Gimnazijos namai yra tautos namai, tad tenebūna nei vieno lietuvio, kuris savo auka nebūtų to įprasminęs. Drauge prašome ir tuos mūsų tautiečius, kurie jau kartą yra aukoję, neatsisakyti naujomis aukomis savo įnašą padidinti, kad bendromis jėgomis galėtumėm sekmingai tą vąją užbaigti.

Aukas Vasario 16 Gimnazijos Namams prašome siųsti kaip kam patogiau: organizacijoms, kurios talkininkauja renkant aukas, Vasario 16 Gimnazijai Remti Komitetams, kur tokie yra, tiesiai Gimnazijos Namų sąskaiton Vokietijoje, antrašu:

Badische Bank, Mannheim, Litauisches Zentralkomitee Sonderkonto Gymnasium, Konto Nr. 3558 1,
arba čekiais bei pašto perlaidomis adresu:

*Litauisches Zentralkomitee, (17a)
Weinheim/Bergstr., Postfach 233*

PLB

Vokietijos Krašto Valdyba

*The Bishop of Samogitia
fought long and well for his
country. He was a...*

Man of Action

by Juozas Brocktonietis

Motiejus Valančius

The nineteenth century was the darkest in the history of the Lithuanian nation. Its independence was ruthlessly liquidated by the Russians. Its three consecutive national revolts were cruelly crushed by the enslavers. Its only institution of higher education, the University of Vilnius, was closed. The oppressor forbade the printing of any books in the Lithuanian language. It was illegal even to use a Lithuanian prayerbook. Its intellectuals were not allowed to practice their professions if they were not willing to renounce their nationality or their religion.

The foreign rulers were so hostile to the local population that merely one free expression of opinion unfavorable to the occupant was sufficient reason for punishment by deportation to the depths of Russia. But the nation was not annihilated. Its spirit remained healthy and strong because the people were fortunate in having wise, courageous and brave leaders. Among them, and most dominant, was MOTIEJUS VALANČIUS, Bishop of Samogitia, conscientious man of action.

Motiejus Valančius was born on February 16, 1801, in a family of peasants, 26 years after Lithuania was partitioned between Russia and Prussia. His parents knew how to cope with life and from them he evidently learned

how to handle difficult situations. In those days only the children of so-called noble families were allowed to pursue higher education. Young and vigorous, Valančius overcame this obstacle by presenting educational authorities with a falsified baptismal certificate which showed him to be of "blue blood."

Motiejus Valančius was ordained on May 16, 1828. Being a practical realist, he decided not to go to work first in his own diocese. He wanted to stay farther from his native country in order not to be easily identified by the rulers as an active patriot-nationalist and thus ruin his chance to stay closer to the people when his influence would be more effective.

Influence strongly felt

After three years he came back to his diocese and was appointed a religious teacher and chaplain at Gymnasium of KRAŽIAI. Here he was very active, yet, unusually careful. His influence among the educated and common people here left deep roots. When in 1883 the Russian Cossacks tried to evict the people from the church in Kražiai, those who were attacked defended it with their own blood.

From Kražiai in 1840, Valančius went to Vilnius as professor of

pastoral theology and, from there, was transferred to St. Petersburg's Priests Academy. There he taught only three years, for he was called back to his diocese to become a rector of the Priests Seminary of the diocese of Samogitia.

During all the years in and outside his diocese Valančius kept close contact with persons free of actual promises to the Russians to be collaborators. He was known as the best diplomat in the Russian empire. It was no surprise to his friends, therefore, that the Czar's advisers on religious matters presented his name among others to fill the vacancy of the See of Samogitia. The Russian administration was surprised when it was announced that the Pope selected Valančius, whose name was last on the list. A new bishop was consecrated in April, 1850.

After he became bishop, Valančius immediately let the people and their priests know that he was interested in every phase of life, including the expansion of the schools and the propagation of the idea of temperance. His diocese had more than one million souls but the field of his action was the whole country.

Acted through priests

First of all, he acted through his diocesan priests, urging them to be loyal Catholics and Lithuanians and to establish grammar school in each parish. By his initial action he laid the foundation of the Lithuanian national renaissance which was started by the priests and lay intellectuals,

originating from the peasants and petty noblemen.

He understood very well that the foreign government did not care for the welfare of the subjugated people and, therefore, he tried to extend his influence over the masses of commoners through the parish priests. He saw that the masses of the people were not seeking knowledge or enlightened understanding of what was going on around them, and estimated that the main cause was the influence of taverns and breweries.

Therefore, he convinced the government to grant him a permit to organize temperance societies. Each parish had a chapter of the association of temperance societies. He enrolled all priests, and himself into his new society. His action in this field was a great success and Lithuania very soon to become a "dry country".

This achievement was disliked by Moscovite tax officials, tavern-keepers and brewers who joined hands against the Bishop's temperance movements. This common front against Valančius succeeded later in getting a directive to discontinue the work of the Temperance Society. When the Muscovites decreed a teaching of Russian language in all schools, the bishop gave orders to the priests not to teach children religion in Russian, and he advised his faithful not to hurry to learn Russian.

Secret schools organized

When the oppressor ordered the closing of Lithuanian schools, Valančius organized secret schools which had parents and laymen as teachers. He issued several secret appeals to the clergy and laity requesting them to resist, even at the price of death, incursions against the Catholic Church. He urged parents not to send their children to the Russian schools; instead, he prodded them to teach the youngsters at home. This action had its results. One Russian school, for instance, had only one pupil!

The worst blow to the nation came in 1864, when the printing of books in the Lithuanian lan-

guage was forbidden. Bishop Valančius did not let his hands down. Immediately, he organized a movement for the publication of books in Prussia and their secret carrying into Lithuania. He started the secret import and distribution of Lithuanian books. He created book smugglers without whom the vast amount of Lithuanian writers would never have reached the Lithuanian people.

Valančius, himself, wrote and published in East Prussia a number of books and pamphlets, such as "Brother Catholics", "From darkness to Truth", and "Warning". He denounced Russian domination over the Lithuanian nation and demanded the restoration of the Lithuanian language in schools. These printings urged Lithuanian parents not to speak Russian, to boycott books printed in Russian characters, and not to send children to Russian - supervised schools.

He wrote not only politically colored religious books, but also books for children and adults, historical researches, and books for general reading. These books, full of folk expressions and interesting descriptions, assured the author of a place among the most prominent Lithuanian prose writers. He was also author of the first illustrated Lithuanian book. Upon noticing one young priest's exceptional ability to write poetry, the bishop urged the young poet to write for the benefit of his countrymen. Later, this favorite of Valančius became bishop himself for another diocese.

Revolt of 1863

Valančius' life was saddened very much by a revolt of active Lithuanian patriots in 1863. Being a practical politician, he thought that such action against an empire would only bring bloodshed, a hopeless fight and new persecutions. Nevertheless, he allowed his priests to serve as chaplains with the rebels. The Bishop was ordered to condemn the revolt publicly. Upon ascertaining that an amnesty would be granted, he issued a notice to this effect.

In Vilnius, Governor-general Muraviov, inaugurated a plan for the complete suppression of

the insurgents. He made the gallows, where the revolutioners, including the priests, were put to death. Bishop Valančius tried to save as many compatriots as possible. He even bribed the Governor - general to liberate rebel leaders from jail or exile. He also sent a delegation of priests to express loyalty to the Czar, while, at the same time, encouraged those whom he trusted.

During the period of 1867-1869 the Bishop wrote and published several religious and political books which had a revolutionary effect in the country. The book carriers were able to bring into the state enough copies for distribution among wide masses of the people, who had been commanded to read only what was printed in the Russian language. Bishop Valančius' books constituted a strong factor in creating a new atmosphere in the Lithuanian struggle for survival.

Another effective instrument of the Bishop's goal to keep the nation alive was his love and respect of the organized communities. In his day, he was able to have only temperance societies, but they were widely spread throughout the country. The rulers did not have enough official evidence to accuse the Bishop of activities against the authorities but knowing that the Temperance Society was the pupil of his eye they closed it in 1859.

The order was given by the Governor-general. It was not easy to liquidate this society. In one city the officials placed a barrel of vodka across the street from the church and gave out free drinks. In another city the governor himself drank a toast in public to the health of the peasants and told them that drinking of vodka was essential to health.

Political struggle evolves

Such action of the highest authorities evolved into a political struggle in which Bishop Valančius did not remain inactive. The government decided to move the Bishop, his chancery, and his staff from Varniai to Kaunas where it would be easier for the governor to watch activities of the energetic bishop.

The headquarters of the diocese was moved November 6, 1864, from Varniai, a seat for the last five centuries to Kaunas. After that, Bishop Valančius lived in Kaunas. His auxiliary had to go to another city because the governor and his advisers were afraid of Bishop Valančius' influence upon him.

The man of action did not surrender to new demands and orders of the civilian authorities. His guards felt that he seemed more dangerous in this city than at Varniai. Therefore, it was decided to deport him. This sinister plot failed because neither the Bishop nor his courageous faithful were asleep. Thousands of people came from the cities, villages and farms. As a result, the bishop was left in his headquarters.

When the revolt of 1863 was crushed, the Muscovites started a new wave of persecution against the Church and the people. Some 32 parishes, 52 chapels and 20 monasteries, suspected of conspiracy, were closed. Intensive work constant fear of being arrested, and living in an atmosphere of danger had a detrimental effect upon Bishop Valančius. He died at the age of 75, and was the first bishop to be buried in the crypt of the Cathedral of Kaunas.

It is interesting to note, that on the 118th birthday of Bishop Valančius, Lithuania declared itself a free and independent republic. It is significant that forty-five years after Bishop Valančius was buried, the elected representatives of the people gathered in the same Cathedral to pray for Divine guidance in their task of preparing a democratic Constitution for a reborn nation.

Bibliography

- 1) BIRŽIŠKA, Vaclovas, Vyskupo Motiejaus Valančiaus Biografijos Bruožai. AIDAI. Vol. 8 and 10, 1951.
- 2) CHASE, Thomas G., The Story of Lithuania (with an introduction by prof. Augustin Manning), New York, Stratford House.
- 3) GEČYS, K., Dr., Katalikiškoji Lietuva, Chicago, 1946.
- 4) JURGĖLA, Constantine, History of the Lithuanian Nation, New York, Lithuanian Cultural Institute, 1948.

Nepriklausomybės karo patrankos Kaune

Recent Events in Lithuania

The process of digestion is still very troublesome for the Soviet occupiers and their domestic agents even in those countries which have been almost completely swallowed up by the Kremlin — the Baltic States, for instance.

From various reports such as the testimony of a woman who lived in Lithuania till February 1954, from monitored broadcasts from Radio Vilnius and from the Lithuanian Communist Press, we are able to summarize the situation in Lithuania regarding the Russification, anti-religious propaganda, anti-Western propaganda as well as the hostile feelings and resistance of the population.

The process of Russification is all-pervasive and concentrates, particularly, upon the youth of the land. School children are taught, among other bits of knowledge, that the world's most beautiful language is Russian, that the noblest and all-round best people of the world are the Russians, that all the world's great discoveries were wrought by the Russians and that true artists, writers and scholars are only to be found in Russia. Schools and libraries are swamped with Russian books. Movies, theaters and newspapers are following the same pattern. Statues and Monuments of Russians abound in Lithuanian cities.

5) NAUJOKAITIS, Pranas, Lietuvių Literatūra, Tuebingen, Germany, Patria, 1948.

6) VAIČIULAITIS, Antanas — Outline History of Lithuanian Literature, Chicago, Lithuanian Cultural Institute, 1953.

Kolkhoze workers are just about the only ones who can attend church services without fear of reprisal, therefore the rural churches are always well attended. Anti-religious propaganda has little effect on the peasants. The situation is more complex, however, when it comes to school children. They are liable to be summonsed before class and the entire student body to explain why they attended religious services while the Pioneers and the Komsomols snicker at them. During the summer school children are sent to camps where they receive anti-religious instruction and are not permitted to visit the churches.

As for government employees, church attendance brings immediate dismissal. It so happened that a Party member, a minor functionary, was married at a religious ceremony in a distant church. He was promptly discharged from his job and there was talk of throwing him out of the party. Church taxes remain very high, and the status of the clergy is still considered to be "socially useless."

There is no let-up in propaganda against the West. The newspapers give daily accounts of Western workers toiling in Dickens-like sweatshops only to make their employers richer. This "Western" worker has no bread to eat, no roof over his head, no shoes for his feet. Above all, he has no political liberties; he is obliged to vote the way his bosses want him to and he is under the control of the American Army. The population is largely illiterate. In other words, it is like a game of turn-about; the regime propaganda depicts the daily life of the Soviets and dubs it "life in the West."

MINTYS IR ĮVYKIAI

Veda KUN. M. VEMBRĖ

Munchene, Bavarijoje, 1954/1955 metais į katalikiškas mokyklas tėvai įrašė 82%, o į valstybines tik 18% mokyklinio amžiaus vaikų.

— * —

Praėjusių metų birželio mėn. 20-24 d. įvyko suvažiavimas, kuriame Milano universiteto rektorius pareiškė: "Filmų problema bus išspręsta, kai nepadorių filmų gamintojai negalės iš jų pragyventi. Tada filmos bus kultūros įrankis. Jei mes to nepasieksim, tai jos sugadins mūsų jaunimą.

— * —

Šv. Tėvas pareiškė, kad kiekvienas kraštas privalo turėti filmų tarnybą, kuri informuotų katalikus apie filmos moralinę vertę. Tikintieji įpareigojami jų nurodymų paisyti: lankyti geras filmas ir vengti nepadorių filmų.

— * —

Sovietų Rusijoje auklėjimo komisaras Ivan Kairov ragina mokytojus sustiprinti kovą prieš religiją mokyklose.

— * —

Nuo 1949 metų Čekoslovakijoje vyskupų kuriose įstatyti komunistinės valdžios komisarai, kurie netik stebi vyskupų veiksmus, bet reiškia savo reikalavimus kaip vyskupiją valdyti.

— * —

Paskutinėmis žiniomis praėjusiais metais balandžio - gegužės mėn. Čekoslovakijos raudonieji areštavo 140 kunigų. Pats Pragos arkivyskupas Juozapas Beran daug kentėjęs nuo nacių, dabar areštuotas bolševikų.

— * —

Kun. A. J. Tamošiūnas, Dorchester, Ill. yra sugalvojęs radijo siųstuvą, kuriuo galima siųsti žinias, vesti pasikalbėjimus, daryti pranešimus. Kiekvieną sekmadienį iš Milwaukee 3 val. p.p. jis transliuoja savo programą.

— * —

Loyolos universiteto prof. Francis Filas rodė Torino Drobę, į kurią buvo įvyniotas Kristaus kūnas ir atsimušė joje Kristaus paveikslas. Jis gavo daugiau kaip 13.000 laišku prašančių vėl pakartoti tą Drobės rodymą kiekvieną Didįjį Penktadienį.

— * —

Ispanijos patrijarkas Madride, arkivyskupas Leopoldas Eijo y Garay Marijos metų atminimui pasižadėjo pastatyti 10.000 darbininkų koloniją, su bažnyčia, mokykla, teatru ir kitomis reikalingomis įstaigomis.

Už Europos ribų darbuojasi šie Europiečiai misijonieriai: 3.382 prancūzų, 2.280 belgų, 2.137 olandų, 1.300 italų, 1.186 airių, 784 vokiečių, 751 ispanų, 506 britų, 359 šveicarų. Skaičiumi daugiausia misijonierių duoda prancūzija, o pagal gyventojų proporciją — olandai turi daugumą.

— * —

Popiežiaus Pijaus parėdymu, kai iškilinėse Šv. Petro bazilikoje dalyvauja Šv. Tėvas, tai darbininkų atstovams rezervuojamos vietos greta valstybių atstovų ir kitų garbingų svečių.

— * —

Nuo kardinolo Jono Newman (1801-1890) laikų iki dabar jau atsivertė į katalikų tikėjimą apie 2.000 anglikonų dvasiškių.

— * —

Belgijoje yra 440 lietuvių. Jų tarpe yra 29 seselės vienuolės. Grynai lietuviškų šeimų yra 52, o maišytų šeimų — 58.

— * —

Aukščiausias Filipinų Tribunolas patvirtino teismo sprendimą, kad šio krašto katalikų mokyklos neprivalo mokėti valstybinių mokesčių.

— * —

Nuo 1945 metų Indokinijoje žuvo 11 kapelionų ir 8 pateko į komunistų nelaisvę.

— * —

1952 metais atsikurusioje saleziečių gimnazijoje, Castelnuovo Don Bosco (Asti, Italijoje) jau turi virš 70 lietuvių mokinių. Daugiausia jų atvyko iš Vokietijos. Be to iš Anglijos, U. S., Pietų Amerikos.

— * —

Buvusis Italijos premieras Alcide de Gaspari, kai jo duktė įstojo į vienuolyną, jis pats ją palydėjo ir vienuolyno viršininkei pasakė: "Didelė garbė paaukoti Dievui savo dukterį."

— * —

Garsiausias paveikslas "Paskutinė vakarienė" vėl sutvarkytas. Laikė karo paveikslas buvo gerokai apgadintas. Pieštas Leonardo da Vinci, o atnaujintas dailininko Maura Pelliccio. Leonardo da Vinci paveikslą nupiešė Santa Maria della Gracia vienuolyno valgomajame kambary ant sienos, Milane.

— * —

Japonijoje susreikavo 3.200 darbininkų, kai jų bosas, šilko fabriko savininkas, vertė priimti jo (budisto) įsitikinimus.

Indų Legenda

APIE MOTERS SUTVĖRIMĄ

Dievas, sutvėręs visą pasaulį ir jo valdovą — žmogų, apžvelgė savo kūrybą ir pamatė joje tikrai daug grožio ir įvairumo. Tada jis paėmė šių dalykų: mėnulio apvalumą ir gyvatės raitymąsi; vijoklės sukimąsi ir žolės drebėjimą; rožės grožį ir smilgos lieknumą; lapo lengvumą ir persiko švelnumą; nedrąsų ėriuko žvilgsnį ir vėjo nepastovumą; debesio liūdnumą ir saulės spindulio blizgesį; kiškio bailumą ir pavo tuštybę; pūkų minkštumą ir deimanto kietumą; medaus saldumą ir tigrės žiaurumą; leda šaltumą ir ugnies karštį; šarkos tauškėjimą ir karvelio burkavimą. Paskui visa tai sumaišė ir iš to mišinio padarė moterį.

Ji buvo elegantiška ir patraukli, gražesnė už bet kurį kitą kūrinį. Net pats Dievas stebėjosi tokiu įdomiu savo kūriniu ir jį padovanojo jau pirmiau sutvertam vyrui.

Po savaitės ateina pas Dievą nuliūdęs vyras ir Jam sako: "Viešpatie, ta moteris, kurią man neseniai dovanojai, nuodija mano gyvenimą. Nuolat plepa, skundžiasi kiekvienu menkniekiu, drauge ir verkia ir juokiasi, visuomet susierzinus, pilna kaprizų, įžuli, nuolat ji mane seklia ir neleidžia nė atsikvėpti. Prašau Tave, Viešpatie, pasiimk ją, nes su ja gyventi man visai neįmanoma."

Dievas, būdamas tėviškai geras, išklaušė jo prašymo ir paėmė moterį. Bet neprėjo nė savaitės, ir štai vyras, atėjęs pas Dievą, maldauja: "Viešpatie, mano gyvenimas tapo labai nuobodus, kai Tau grąžinau tą tvarinį, kurį man buvai dovanojęs. Ta moteris man šoko ir dainavo, ji žiūrėjo į mane tokiu žvilgsniu, kurs mane žavėjo. Ji su manim žaidė, juokavo, ir aš nerandu jokio vaisiaus, kurs būtų toks saldus, kaip jos glamonėjimas. Sugrąžink man ją, Viešpatie, prašau Tave, nes be jos gyventi negaliu."

Ir Dievas jam vėl atidavė moterį.

Praėjo savaitė, ir Dievas net antakius suraukė, pamatęs vyrą, tempiantį prie Jo moterį ir besiskundžiantį: "Tiesiog nesuprantu, kas čia yra, bet šita moteris man yra didesnė kančia negu malonumas. Pasiimk ją, Dieve, aš daugiau nenoriu apie ją nieko girdėti."

Išgirdęs šiuos žodžius Dievas užsirūstino ir vyrui piktai tarė: "Žmogau, grįžk su savo drauge namo ir išmok su ja sugyventi. Jeigu ją iš tavęs paimsiu, vėl po savaitės grįši ir prašysi, kad grąžinčiau."

Nuliūdęs vyras apsisuko ir, eidamas su moteria namo, dejavo: "Koks esu nelaimingas! Dvigubai nelaimingas: negaliu gyventi su ja, bet negaliu gyventi ir be jos."

TOP THIS

(If You Can)

She: So you're going to the ski weekend party, are you?

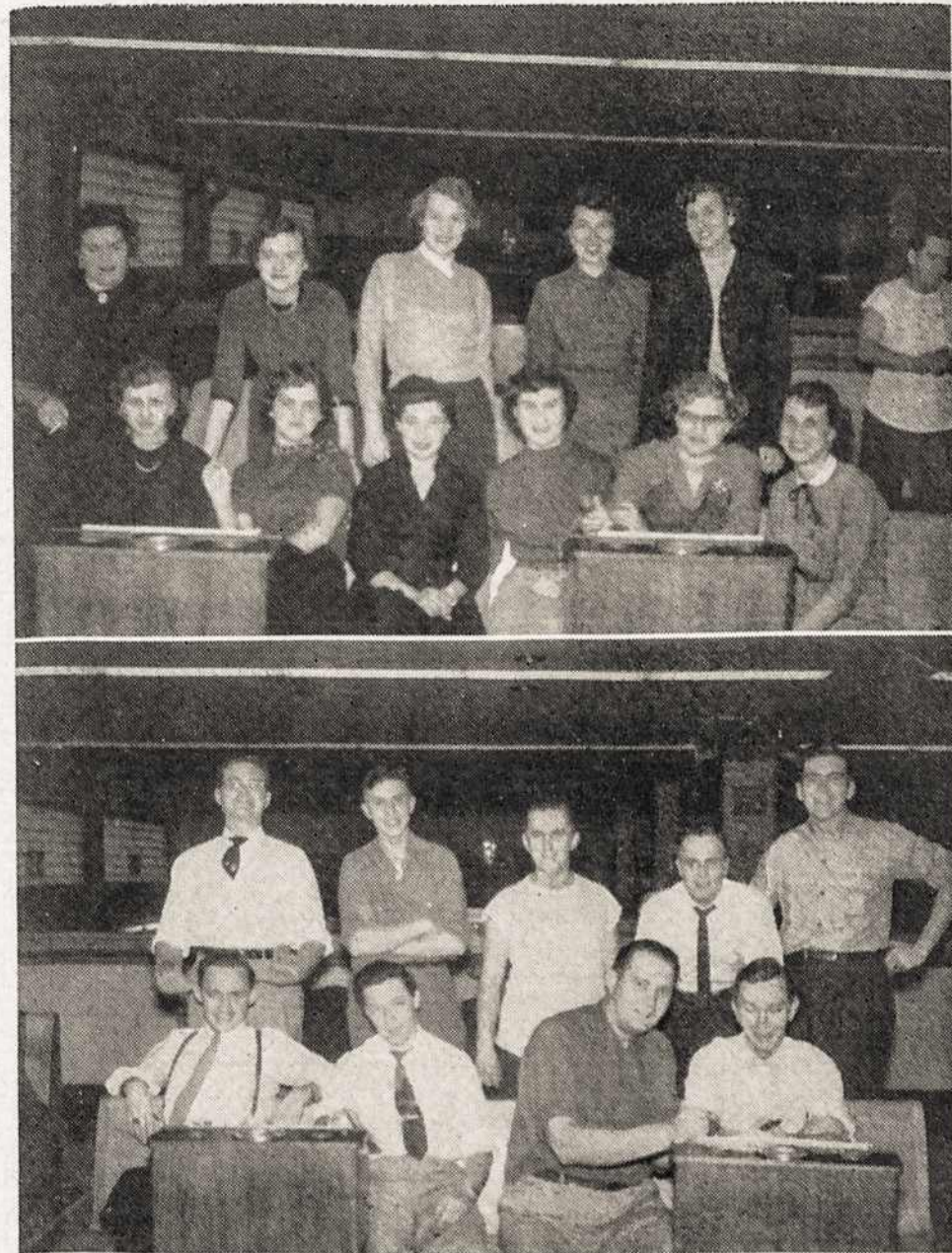
He: And why not? I don't ski, but I'll have just as good a time.

She: How can you? Skiing is everything. The challenge of the slopes, the wind rustling past your ears, the vigorous exercise, the keen outdoor air, the snow — all this you'll miss. What else is there?

He: Whi-skiing!

NUMIRĖLIŲ PASIKALBĖJIMAS

Tai įvyko bolševikų okupuotoj Lietuvoj 1953 metais. Kapuose, šalimai viens kito, gulėjo palaidoti du žmonės. Taip jau atsitiko, kad jiedu atgavo sąmonę ir iš kapų tuo pat laiku išsikapsė. Tai juos gerokai išvargino. Todėl kiekvienas atsisėdo ant savo kapo pailsėti ir pastebėjo netoli sėdintį tokį pat kitą. Viens iš jų ir klausia antrojo: "Kada gi tu mirei, kad taip blogai atrodo? — Aš miriau 1952 metais, bolševikams siaučiant mūsų tėvynėj, — atsako šis. — O kada gi tu mirei, kad taip gerai atrodo? Teiraujasi antrasis. — Aš miriau 1939 metais laisvoje Lietuvoj — atsako pastarasis. Tuo laiku jie pamatė pro juos praeinantį žmogų taip sumenkusį, kad buvo tik oda ir barškanti kaulai. — O kada gi tu mirei? — klausia juodu to žmogaus. — Aš nesu dar miręs — atsako jisai. — Aš esu bolševikų fabriko darbininkas".

VYČIAI SPORTININKAI

So. Bostono Vyčių 17 kuopoj gerai veikia vyčiai sportininkai. Šiame paveiksle matome keglininkų (bowling) komandas. Viršuj matome mergaičių komandą, o apačioj berniukų komandą.

VYTIES PLATINIMO VAJUS

VISI VYČIAI IR JŲ PRIETELIAI Į DARBĄ!

- Vyčių Centro Valdyba ir VYTIES Redakcija skelbia VYTIES platinimo vajų nuo š. m. gruodžio 1 d. iki 1955 m. kovo 1 d. Daugiausia surinkusiems VYTIES prenumeratorių paskirta 13 dovanų: trys dovanos pinigais — \$25, \$15, \$10 ir dešimt dovanų knygomis.
- Dovanoms skirti \$50 paaukojo kun. Dr. J. Prunskis "Draugo" Redaktorius, Chicago, Ill. O dešimt knygų apie Fatimą Mariją Kalbą Pasauliui Kun. M. Vembrė, Stoughton, Mass.
- Tat, Vyčiai ir jų prieteliai, aplankykite visus pažįstamus ir kiekvieną lietuvišką šeimą!! Pasistenkite nuoširdžiai atlikti šį gražų Vyties platinimo darbą ir laimėti paskirtas dovanas.
- Tenelieka 1955 metais nė vieno jaunuolio-ės, kuris neskaitytų jaunimo laikraščio VYTIS!

NAUJUS METUS PASITINKANT

Rašo J. SADAUSKAS

Praėjusiais metais, Pittsburghe įvyko mūsų organizacijos gražusis seimas, kuriame buvo padaryta įdomūs ir kuopų veiklos pranešimai. Vienais buvo pasiūlyta, o kitus palikta šiems metams pagyventi. Bet kol kas ypač iš Vyčių Centro veiklos didžiama organizacijos narių mažai ką girdime.

Vyčių organizacijos nariai mokame duokles. Laukiame organo "Vyties", kas jame bus parašyta organizacijos reikalais. Eina numeriai vienas po kito, bet apie gyvenimą per mažai sutinkame. Gaila, kad taip vyksta vyčių veikloj.

Vienok organo "Vyties" išleidimui mes nieko negalime primesti, nes jis yra daug pagrožėjęs ir pajvairėjęs kaip raštai, taip savo išvaizda, ypatingai po seiminis "Vyties" numeris, kuriuomi ne tik nariai gerėjosi, bet ir Vyčių bičiuliai, kurie man pačiam prisiminė, kad toks žurnalas Vyčių jaunimui daro didelę garbę. Bet kas jame tą gražumą ir įvairumą padarė? Daugybė paveikslų ir organizacijos klausimu raštų, o tai renkalauja daugiau pinigų. Būtų gerai ir gražu, kad kiekviena kuopa pasistengtų pagerbti savo veiklesnius narius—prisiūsdami jų atvaizdus ir už juos pilnai užmokėtų.

Kitas gražus pavyzdys Vyčių narius stebina, tai mūsų brangios dvasiškijos ir nekurių įžymesnių organizacijos veikėjų gausus pasireiškimas aukomis. Tiesiog reikia pasigerėti ir būti giliai dėkingiems tokiais bičiuliškai vyčių dvasiškijai, kuri

taip nuoširdžiai atjaučia vyčių finansinį stovį. Neabejoju, kad atsiras ir daugiau tokių geraširdžių dvasiškių, profesionalų, garbės narių, veikėjų ir eilinių narių, kurie pasiūys didesnę ar mažesnę auką "Vyties" reikalams.

Grįžkime vėl prie apsileidimų. Štai prieš kiek laiko "Drauge" tapo įvestas "Vyčių Veiklos" skyrius, kuris tilpdavo "Draugo" pirmadienių laidose. Jį redaguoja ir tvarko Balys Brazdžionis, vyčių bičiulis. Bet kartas nuo karto šio skyriaus vedėjas nusiskūsdavo, kad vyčiai per mažai į tą skyrių rašo ir juomi domisi. O "Draugo" 301 numeryje tilpo net toks pareiškimas: "Taigi, jei norite, kad šis skyrius gyvuotų "Draugo" puslapiuose, dar kartą prašau rašyti žinias, straipsnius. Mano noras vyčiams padėti ir surasiu laiko šį skyrių vesti, jei tik visi bendradarbiaus". Tokia pastaba reiškia, jei norime, kad šis skyrius ir toliau pasiliktu "Drauge", turime mes patys vyčių nariai daugiau rašyti ypač iš kuopų veikimo, — kitaip jis gali būti likviduotas. Šis gi skyrius mūsų organizacijai yra labai svarbus, brangus ir naudingas.

Gražus atsiliepinimas

"Garso" 50 numeryje, Vincas Juronis taip atsiliepia apie vyčius: "Dažnai sielojamės lietuvių likimu. Susirūpinę, kad ištautėjimas šuoliais jaunima traukia iš mūsų gyvenimo. Ką tuo reikalu darome?"

Mažai arba nieko. Lietuvos Vyčiai yra vienintėlė ne tik katalikiškojo jaunimo, bet ir bendrai Amerikos lietuviškojo jaunimo centralizuota organizacija. Vyčius pašaukė į gyvenimą dvi pagrindinės idėjos — krikščionybės ir lietuviybės idėjos, išreikštos šūkyje: "Dievui ir Tėvynei". Ir daugiau šio straipsnelio autoriaus gražių žodžių ir širdies buvo įdėta vyčių organizacijos reikalu šiame "Garso" numeryje. Vyčiai yra labai dėkingi Vincui Juroniui už tokius gražius pareiškimus vyčių adresu. Laukiame daugiau tokių atsiliepinimų ir paskatinimų taip pat iš kitų mūsų bičiulių, kaip ir iš Vinco Juronio.

Naudingi patarimai

Neperseniai prisiuntė man vytis L. Valiukas, iš Los Angeles, Calif., gražiai paruoštas anglų kalboje vyčių reikalu propagandos lapelius, kuriuos paskleidus čia gimusio ir augusio jaunimo tarpe gali susidaryti didelės galimybės vyčiams laimėti daugiau naujų narių į savo organizaciją.

Šių lapelių klausimu turėtų susidomėti ypač Vyčių Centro valdyba ir jei ji taip pat mano, kad jie yra tinkami, tai jų daugiau reikėtų pasiūsti visoms kuopoms naujų narių vajaus reikalams. Tektų prašyti kuopas, kad tuos lapelius kuo daugiausiai ir plačiausiai paskleistų tarpe tokio jaunimo, kuris mažai arba visai nežino apie vyčius ir jų organizaciją. Pagalvokime ir pradėkime žygi.

LIETUVIŲ LOBYNAS

Jungtinėse Amerikos Valstybėse veikia VLIKO išlaikomas Pasaulio Lietuvių Archyvas (sutrumpintai PLA), kuriam vadovauja Vincentas Liulevičius.

PLA yra viso pasaulio lietuvių įstaiga, todėl per trumpą gyvavimo laiką sutelkė didelius kiekius vertingiausios istorinės medžiagos. Šioje įstaigoje yra trys skyriai: archyvinis, bibliografinis ir muziejinis, kurie ateityje turėtų išaugti į tris įstaigas: archyvą, biblioteką ir muziejų.

LIT Valdytojas prašo viso pasaulio lietuviškas įstaigas, organizacijas, įmones, parapijas, vienuolynus ir pavienius asmenis siūsti į PLA archyvą, bibliografinę ir muziejinę medžiagą. Ši įstaiga ateityje turės atvaizduoti visų kraštų lietuvių nuveiktus darbus, todėl laukiama kiekvieno lietuvių veiklos

pėdsakų. Tad visų kraštų lietuvių bendruomenės prašomos nuoširdžiai padėti PLA direktoriui, įgaliotiniams ir jų talkininkams renkanti istorinę medžiagą. Visi kviečiami į talką sunėsti didžiajam skruzdėlynui. Į šį reikalą pažvelkime iš amžių perspektyvos, kitaip ateinančių kartų būsimė apkaltinti. Mes patys turime pasirūpinti savo laikų veiklos pėdsakus palikti ateičiai.

Pasaulio Lietuvių Archyvas bus vienas iš kraštų, kuriuos mes įstengsime tretyje sudėti būsimai Nepriklausomai Lietuvai.

Istorinę medžiagą galima siūsti ir dideliais kiekiais, nes Šv. Kazimiero Seserų vienuolyno šiai įstaigai duotose erdviose patalpose vietos yra užtenkamai. Adresas: Pasaulio Lietuvių Archyvas, 2601 W. Marquette Rd., Chicago 29, Ill., U.S.A.

Lietuvių Išlaikymo Tarnybos Valdytojas

GOD GIVE US MEN

A time like this demands strong minds,
great hearts, true faith and ready hands.
Men whom the lust of office does not kill;
Men whom the spoils of office cannot buy;
Men who possess opinions and a will;
Men who have honor
Men who will not lie.

Phil Carter

"VYTIES"

GARBĖS PRENUMERATORIAI

- \$20.00 Rt. Rev. Constantine Vasys, Worcester, Mass.
A Friend
Rev. John Zuromskis, So. Boston, Mass.
- 15.00 Rev. Anatolijus Stanevicius, Chicago, Ill.
- 10.00 Most Rev. Vincent Brizgys, Chicago, Ill.
Rt. Rev. Ignas Albavicius, Cicero, Ill.
Very Rev. John Balkūnas, Maspeth, N. Y.
Mr. Antanas Buknis, Cleveland, Ohio.
Rev. Albert J. Contons, So. Boston, Mass.
Rev. Benedict Gauronskas, Ansonia, Conn.
Miss Phyllis Grendal, So. Boston, Mass.
Rev. Albin Janiūnas, Lawrence, Mass.
Rev. A. Jutkevičius, Shelburne Falls, Mass.
Rev. J. A. Jutkevičius, Turner Falls, Mass.
Rev. John Jutkevičius, Worcester, Mass.
Rev. Vladas Karalevičius, Bayonne, N. J.
Mr. John G. Kasulaitis, Cicero, Ill.
Miss Mary Kober, Port Washington, N. Y.
Rev. Joseph Naudziūnas, Cambridge, Mass.
Rev. Felix Norbut, Norwood, Mass.
Rev. John Pakalniškis, Brooklyn, N. Y.
Mr. John Sprainaitis, Paterson, N. J.
Rev. John Švagždys, Brockton, Mass.
Rev. John Vysnauskas, Chicago, Ill.
Rev. Walter Washila, Southold, N. Y.
Rev. Albin Yankauskas, Athol, Mass.
Lith. Minister P. Žadeikis, Washington, D. C.

DOVANA "VYTIES" FONDUI

Mr. William Kolicus, Jr.
3522 Marge Drive,
Pittsburgh 34, Pa.

Gerbiamas p. Kolicus:

Norėdamas padėti katalikiškam, lietuviškam
jaunimui, siunčiu savo DOVANĄ "Vyties" Fondui.

a) \$10.00 auką, kaip "VYTIES" GARBĖS PRE-
NUMERATORIUS

b) \$..... auką, kaip "VYTIES" RĖMĖJAS

Vardas .....

Adresas .....

Miestas ..... Pašto Num..... Valstybė .....

WORDS TO LITHUANIA

by John Donald Gora

OH, my words to Thee a country so small,
Cause me my deepest pain and I have to bawl;
But I am not ashamed of thee, my love,
Because I hear the wind up high above.

I never worry over thee,
What shall I do? Who will I be?

My deepest agony is offered to thee,
My foster country boarded by the sea.
I pray you, be cleansed by the Baltic Sea,
For now I will devote my life to thee.

DID YOU KNOW THAT?

by Bernice Novom
Chicago, Ill. (13)

1. The Oldest Church built in Lithuania and as yet preserved since the 15th Century is in the Village of Zapiškiai near Kaunas — and the product of the Grand Duke Vytautas.

2. Exports of Lithuania since the 17th Century consisted of furs, honey, wax, grain, animals and general forest products.

3. Kaunas is a trade center situated at the junction of Nemunas and Neris Rivers.

* * *

ST. CASIMIR'S DAY COMMEMORATION

St. Casimir's Day comes on March 4th this year, the anniversary of our Patron Saint. Customarily each council plans to celebrate this day by receiving Holy Communion on Sunday March 6th "In Corpore" followed by a communion breakfast. In recent years councils have taken the opportunity afforded by these gatherings to make presentations of the Third and Fourth Degree medals and certificates to the successful candidates.

Supreme Ritual Committee

Larry Svelnis, Chairman

* * *

NAUJOS ANGLIJOS PABALTIEČIŲ DRAUGIJA

Savo visuotiniam susirinkime šioms metams savo pirmininku išsirinko vyty L. Švelnį, Vyčių Vyriausio Ritualo Komiteto Pirmininką.

VYČIAI VEIKIA

COUNCIL ACTIVITIES

OHIO-MICHIGAN DISTRICT

DAYTON, OHIO

COUNCIL 96

Our Christmas party held on December 26th was one of our quietest parties. The members were just "pohed" out from the day before. Only the children had energy. John and Eloise Berczelly came all prepared with little Johnny's play-pen. The girls on the committee, Ann Scott, Elinor Sluzas, Pat Zelinskas and Fran Petkus, had a very nice buffet set up. Mary Lucas and Ada Sinkewitz brought the latest fad with them — "Keyboard".

On December 31st our annual New Year's Eve party was held in Alex and Polly Pietrzak's basement. Everyone had a gay time. Elinor Sluzas' kugelis was excellent. John Berczelly made kilbasu which everyone devoured. Alex Pietrzak won the girls' vote as best bartender of the evening. We understand Charlie Petkus had the neatest hat for the party. Frank Gudelis was all in favor of having mistletoe! Ann and John Scott chauffeured throughout the Eve. Also Polly Pietrzak, our hostess.

On Dec. 19th Ann Scott held a baby shower for Fran Vangas in her home. Fran has informed us our future membership will be increased by two.

Come March 13th, if you are out this way, prepare yourself for a dinner. The council is holding one that will be opened to the public after the last Mass. Mary Lucas is in charge of the affair.

Congratulations to Eleanor and Joe Mantz on the birth of their third daughter, Susan Mary!

We are sorry to hear that Annabel Miller has been hospitalized again. All the members wish her a very speedy recovery.

Good to see Josephine Rimkus up and around again after her recent illness.

Anyone with a house for sale around Dayton, call Stan or Helen Vaitkus.

Birthday wishes are extended to Charlie Vangas (January 1st), Paulette Petkus and Rita Ann Vaitkus (January 11th) and to Dorothy Miller (January 26th).

Congratulations to Frank Petrosky on his engagement. Frank, we were all happy

to hear the wonderful news but you forgot to tell us who the lucky girl is!

Don't forget Newark in '55!

The Petkus'

CLEVELAND, OHIO

COUNCIL 25

Council 25 extends to all our fellow Knights a Very Happy and Prosperous New Year!

New Officers

Mary Trainy, president; Ursula Yan-kauskas, 1st vice president; Ben Karklius, 2nd vice president; Joan Susin, recording secretary; Nellie Arunski, financial secretary; Ruth Guzauskas, treasurer; Anthony Buknis, sergeant-at-arms; and Rose Sadauskas and Helen Kuzas, trustees. Lots of luck to the new "Valdyba" and thanks to last year's officers. They did a wonderful job.

Past Fun

The active committee with Ursula Yan-kauskas as chairman, arranged a splendid Christmas party held on December 19, 1954 at the home of Tony Kunigiskis. Members who attended had a wonderful time. A big "Thank You" to Mr. Kunigiskis for the use of his new home, and to Nellie Arunski and others members who prepared the delicious food.

Welfare

Our council is doing a commendable job regarding welfare. During November, we had a party for the old folks at the St. Joseph Home for the Aged. It was heartwarming to see how the folks appreciated the Bingo games with all the little prizes, homemade cookies and cakes. This and similar visits are now planned for every three months.

Visitors

The Susin's were pleasantly surprised with a visit from Chip and Frank of Council 52, Elizabeth New Jersey. Hope they enjoyed the short stay in Cleveland.

District Convention

The forthcoming Ohio-Michigan district convention is to be held in Cleveland this April. We invite all councils to attend. It will be good seeing all our old friends and making new ones. *The Traveler*

ILLINOIS - INDIANA DISTRICT

Plans are in operation for St. Casimir's Day celebration. It is expected that Mass will be said in ALL the Lithuanian, sponsored by the council, parishes and by the district, where there is no council. This celebration will take place in approximately twenty parishes, situated in Illinois, Indiana and Wisconsin. In addition, the entire membership of the district, as usual, will attend in corpore for Mass and Holy Communion in Gary, Indiana, with Council 82, as host. This will be the first time we will be leaving Chicago for this important day, and because of the distance involved, some difficulty may come up, but strong effort is being made, and certainly planned far in advance, to assure the usual successful day. Mr. Al Manst is chairman of this committee.

A resolution was passed at our meeting, whereby, each council in the district is urged to sponsor a picnic for the benefit of its parish. It is believed that such an undertaking will acquaint more parishioners with our organization. This year Council 112, set the pace, and other councils will make effort to follow suit.

The District Bowling League is in full swing. It is a mixed teams' affair, with representation from practically all councils. This year, the prize money to the bowlers will be larger than last year's very successful undertaking, and will amount to almost \$2000.00. The end of the season is celebrated with a huge dinner. The Sports Committee is headed by Pat Kamar, chairman, with the expert aid of Al Manst, secretary of the league.

The Christmas party held on Dec. 26th, was well attended. About 200 gifts (various types) were exchanged, via grab bag.

The district officers elected to serve in 1955 are: Anthony Lubert (Council 112), president; Al Manst (Council 5), 1st vice President; Zenon Meizis (Council 36), 2nd vice president; M. Sirvinskas (Council 82, Gary, Ind.), corresponding secretary; Helen Gudauskas (Council 14, Cicero, Ill.), treasurer; George Shamis

(Council 8) and Jos. Kurpalis (Council 82, Gary, Ind.), sergeants-at-arms; Peggy Zakaras (Council 36) and Jack Jatis (Council 112) trustees; and John Jesulaitis (Council 13), Chairman of the Board.

It can be readily seen that just about each council comprising the district is represented on the Board.

The newly elected President, Mr. Anthony Lubert, long active in Lithuanian circles in this area, having represented his Council 112, and the district in various events of the K. of L. and other organizations, is considered one of the most capable young men of the organization. He is in his own right, a successful painting and decorating contractor, in business with his brother Vyto. They both have given their time and effort, and expense in decorating the K. of L. building. The advice received throughout the years is priceless. The district is distinctly honored by having him as President.

Work of renovating our building is almost finished. There is a new brick and glass brick front, covering the three-deck building, and will add extra feet space to the lounge, and already spacious hall. The re-construction work is now in its fourth week, and when finished, will appear as a new building, enhanced in value to itself, as well as to the neighborhood. The cash outlay will amount to roughly \$5000.00.

The Trustees in charge of the operation of the building in all its phases, for the district and Seniors, are Ed Pavis as chairman, Ignas Sakalas, Jack Jatis, secretary, John Jesulaitis and Frank Cizauskas. A program is being set up by the Trustees, whereby, various activities to bring in revenue will be instituted. A committee, made up of members and non-members, professionals and businessmen is being organized for the fund raising drive. It is expected that this will create additional interest in the organization, and maintain its high standard. As pointed out by Jack Jatis, this is the only building owned outright by an organization of Lithuanian descent in Chicago, a sort of memorial to the spirit and energy of the K. of L. and thereby of the Lithuanian-American people here. The facilities of our building are of course available to all, but preferably to Lithuanians, who have kept us quite busy by conducting various affairs, in our hall, so that it is probably better known than any other in the City. With the added improvements, and more beautiful appearance, it will be even more desirable, and at present, the leasing is months ahead. What is more fitting for an American-Lithuanian organization

than to engage one of our own to do the renovating work? This we did in the person of L. S. August, a very successful contractor in the Chicago area.

The traditional New Year's Eve party marked the official Grand Opening of the building, even though not quite finished. This party, sponsored by the Seniors each year, is well attended by the Seniors as well as the younger members in the district, seeing the old year out and the New Year in.

We take this opportunity to extend to all the LADIES and KNIGHTS of the organization, throughout the nation, and to Lithuanians everywhere a PROSPEROUS and HAPPIER NEW YEAR than ever before.

The OWL

GARY, INDIANA

COUNCIL 82

On December 3rd, our FISH FRY — was quite successful, thanks to our committee members — Tony Jank, chairman, "Micky" Shirvinski, Sophie Kaminskas, Elizabeth Shirvinskis, Bernard Kaminski, Stanley Klevickas, John Kaminski, Stella Kaminski, Charlotte Strumkas and Emily Mihaluk. In charge of Bingo were John Kaminski and Jim Rukas, who did a fine job. At the door, Viola Geanchos greeted each and everyone, including guests from Cicero and Chicago councils — John "Snuffy" Stegwell, John "Matt" Maimaitis, John Jesulaitis, Marianne Kelpsas, Stelle Waitekus, Virginia Cerks, Bernice Slaminski, and the "Three Coins in the Fountain" — Bunny, Tony Lubert and Bill Vasaitis.

Two of our members were elected officers in the Illinois-Indiana K. of L. district, namely, "Micky" Shirvinski, corresponding secretary and Joe Kurpalis, sergeant-at-arms. Congratulations!

Viola Geanchos

CHICAGO, ILL.

COUNCIL 8

Apigailėtina padėtis

Šių metų vasario mėn. (Vytis No. 2.) su malonumu parašiau apie 1953-čių metų valdybos veiklą, kuri dirbo tikrai iš širdies Dievui ir Tėvynei — Lietuvai. Deja to negalima pasakyti apie 1954-tų metų valdybos veiklą. Nesigilinant į smulkmenas; aiškumo dėliai štai vienas pavyzdys. Į šių metų paskutinį susirinkimą gruodžio 13 d. malonėjo atsilankyti Illinois - Indiano Apskrities pirm. Liubertas ir vicepirm. Manstavičius, bet į tą patį susirinkimą nesiteikė atvykti visa eilė vadovaujančių 8-tos kuopos narių ir visa eilė kitų asmenų, kurių dalyvavimas bū-

tinas. Negalima iš vyčių daug ko ir tikėtis, kada patys vyčių vadai, vyčių veikla nesidomi. Nežiūrint viso to, vis tik vyčiai paskyrė parapijos nauda Kalėdų Šv. proga 25.00 dol., vyčių salei — 5.00 dol. ir Šv. Kazimiero garbei mišioms 5.00 dol., kurios bus atlaikytos kovo mėn. 6 d. 10 val. Visų Šventųjų parap. bažnyčioje, vyčiams dalyvaujant organizuotai.

Valdybos rinkimai dėl negausaus susirinkimo atidėti sekančiam susirinkimui. Uolieji vyčiai: J. Alijošius, J. Barisas ir E. Dagis sutiko pasitarti su kitais vyčiais ir sekančiame susirinkime pasiūlyti valdybon kandidatus.

Susirinkimui pirmininkavo rūpestingoji sekretorė Florena Sarokas ir išdin. Bronė Laurutėnas. *Vytis.*

PITTSBURGH DISTRICT

PITTSBURGH, PA.

COUNCIL 19

At our December meeting new officers were elected for 1955: George Levinskas, president; Edward Marculaitis, 1st vice president; Joe Saliunas, 2nd vice president; Marcella Onaitis, secretary; Julia Aleskunas, financial secretary; Ruth Milewski, corresponding secretary; Bill Marculaitis, treasurer; Bill Kolicius, sergeant-at-arms; Steve Onaitis, Ritual Committee chairman; Ruth Greblunas and Mildred Chinik, Lithuanian Affairs Committee; John Skimundris, Lithuanian correspondent; Margaret Papeaka, "Vytis" correspondent.

Congratulations and best of luck to all and a hearty "Thank You" to all the outgoing officers. We bid you a hearty WELCOME, new officers.

On December 19th our quarterly Holy Communion and Communion Breakfast was well attended.

Just a brief repetitious note of congratulations to the outgoing officers on their tremendous task during the year 1954. Their efforts were not in vain. They served the organization very well and much had been accomplished through their untiring efforts. They sacrificed much time, but by rolling up their sleeves and putting together harmonious ideas for the good of the organization, success was the ultimate outcome. During the year added activities had not been dropped because of the huge task of the 1954 National Convention. Did they give up? Need I say anything about the convention? I don't think so. According to reports, many members and visitors were well pleased to have been guests of Council

ANTANAS BALCYTIS-36
2512 W. 45 PL.
CHICAGO, ILL.

19 and to be present in our "Not-So-Smoky" city.

Our Christmas party was held on December 30. It was a fine affair. An invitation had been extended to the members' parents, friends, and especially to the women and men who helped make our convention a success. At this party, tokens of appreciation were given to our volunteer workers at the time of the convention. About 80 people attended. We were also honored by the presence of a few Council 16 members, who always add to the gaiety. Christmas carols were on the program, and while the singing was in progress, one of our alert members recorded our beautiful singing. The transcription was accepted in amazement, as it did not sound bad at all. Could the carols be used for the Radio program? The decorative tables added to the festive occasion. The menu was well planned and well enjoyed. We are sorry for the absentee members, I am sure they missed a good time.

We wish to extend happiness and congratulations to members who have recently become engaged: Laury Puzas and Vyto Jucevicius, and Dave Palmer and Trudy Canzano. Good wishes are also in the offering to our new president. I understand he has become a new papa for the third time. I'm sorry to spoil it girls, but it had to come out. More on the new president later. He is new in our midst.

Linkime linksmy Nauju Metu!

M. P.

NEW YORK - NEW JERSEY DISTRICT

ELIZABETH, N. J.

COUNCIL 52

Our Christmas party was held December 18 in Lithuanian Liberty Hall. Peter Kazilonis, with white beard and red uniform, impersonated Santa Claus. Also Santa distributed gifts.

Charles Grinchis and William Senkus, whose birthday fell on Dec. 18, were surprised at the party with a big birthday cake and both were obliged to blow out the candles. Charles Oskutis, Edward Anilonis and Norbert Wysocki made arrangements for the Christmas party which featured a catered dinner.

Three members became engaged this 1954 Christmas. They are William Senkus to Anne Barcas, Alexander Balandis to Marie Kaseta and Raymond Zabita to Nancy Mesgleski. Bill Senkus is treasurer of the Lithuanian Savings and Loan Ass'n. (Elizabeth) and is also officer in various Lithuanian organizations; Al Ba-

landis is president of the St. Peter and St. Paul's Church Choir; and Ray Zabita, a member of the Elizabeth Downtown World War II Veterans, Inc., is an active minstrel man for various lodges. Congratulations and best wishes to the engaged couples.

Glad to hear Charles Surplis is getting over his illness.

"Chip" Chiponis, our roving goodwill ambassador reports Cleveland, O. is an ideal city to hold a future national K. of L. convention.

Our deepest sympathy goes to Frank Kidzius, Anthony Papalis, Charles Grinchis and Raymond Zabita and their families at the most untimely deaths of Frank's and Tony's Father, Charlie's Mother and Ray's Brother. May their departed loved one's Rest in Peace. "A. B. & C."

NEW YORK, N. Y.

COUNCIL 12

The members of Council 12 wish to extend to all their friends and fellow Knights a very Happy and Prosperous New Year! In the coming months, may we achieve the goals that we are striving for and visualize our greatest hopes for the Knights of Lithuania organization.

New Officers

The newly-elected officers for 1955 are: Larry Janonis, president; Steve Andryauskas, 1st vice president; Joe Stelmok, 2nd vice president; Lillian Zindzius, secretary; Helen Zindzius, treasurer; and Joe Kscenaitis, sgt.-at-arms.

Congratulations and lots of luck to you all in your work and efforts in behalf of our council.

Social

Our *Saturday Night Socials* have been so successful and enjoyed by all who have attended that we shall continue to hold them. February 12th will be our next "Saturday Social". Let's go "all out" on Abe Lincoln's Birthday.

Bowling

The New York Bowling Team is still holding its own in the District League and here's hoping that it comes up with some trophies this season. Incidentally, at the recent Mixed Double Tournament which was held in New York, Lillian Zindzius and Steve Andryauskas won themselves not only one but two trophies each — one for the highest individual score and one for first place in the mixed doubles. How about that.

Chatter

We congratulate the Choir of the Annunciation Church in Brooklyn on its

splendid affair held New Year's Eve, which several of our members attended. We sure rang out the old year and brought in the New Year in style.

Rumors have it that Vinnie Yatkauskas, who is now working up in Boston, is romancing one of their fair maidens — how about that, Vinnie? By the time this article appears, our Sgt. George Yatkauskas may be on his way overseas to the European Theatre — lots of luck to you, George.

Birthday greetings to Johnny Bell on February 24th; also congratulations to both Evelyn and Johnny on their Wedding Anniversary the same day.

Lorelie

AMSTERDAM, N. Y.

COUNCIL 100

December 19 was a "BIG LETTER" Day for our council. The annual Christmas banquet was held at Brownies Starlight Banquet Room. It was gayly decorated for the Christmas season. The clever favors and centerpiece were furnished by Sophia Gavry.

President Sophia Gavry wished all present a very Merry Christmas and a prosperous New Year. She introduced Father Baltch as the main speaker. She then called on every man present to give a short talk. Many interesting facts and anecdotes were brought out. Three men, Prof. O'sauskas, Michael Kerbelis, and son, Val Kerbelis, had one thing in common in their talks. Each declared that we should get "into the mood" and start a very active membership drive. All members should do their best to persuade at least one person to join. They hoped that at the next regular meeting some new faces would make their appearance.

Numerous games were played. Prizes were won by Val and Theresa Kerbelis. Ruth Zostant was fortunate enough to win the beautiful centerpiece.

Sadie Karbus was chairman of the Banquet Committee. Working with her were Sophia Gavry, (favors), Sophie Olbie, Gene Gobis, and Ruth Zostant (games).

Present at the affair were: Rev. Robert K. Baltch, Seminarian Bernard Gustas, Helen Gustas, Frances Gustas, Sophia Gavry, Charles and Sadie Karbus, Ensign Thos. Vainosky, Connie Zygel, Val and Theresa Kerbelis, Ed and Margie Bablinskas, Mr. and Mrs. Michael Kerbelis, Mr. and Mrs. Matthew Kazlauskas, Tony and Ann Beleckas, Pauline Urban, Prof. O'sauskas, Ruth Zostant, Sophie Olbie and Gene Gobis.